

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 227 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

56. évfolyam
2013. augusztus 6.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2012–2013		
2012. január 18–19-i ülések		
Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 111 E, 2012.4.18.		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
2012. január 18., szerda		
2013/C 227 E/01	Az Európai Tanács 2011. december 8–9-i ülésének következtetési a költségvetési stabilitási unióról szóló nemzetközi megállapodástervezetről Az Európai Parlament 2012. január 18-i állásfoglalása az Európai Tanács 2011. december 8–9-i, a költségvetési stabilitási unióval kapcsolatos nemzetközi megállapodás tervezetéről szóló ülésének következtetéseiről (2011/2546(RSP))	1
2012. január 19., csütörtök		
2013/C 227 E/02	A mezőgazdasági bemeneti ellátási lánc Az Európai Parlament 2012. január 19-i állásfoglalása a mezőgazdasági bemeneti ellátási láncról: szerkezet és hatások (2011/2114(INI))	3
2013/C 227 E/03	Egyensúlyhiány az élelmiszer-ellátási láncban Az Európai Parlament 2012. január 19-i állásfoglalása az élelmiszer-ellátási láncban tapasztalható egyensúlyhiányokról	11
2013/C 227 E/04	Az Európai Unió űrstratégiája Az Európai Parlament 2012. január 19-i állásfoglalása a polgárok szolgálatában álló európai uniós űrstratégiáról (2011/2148(INI))	16

HU

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2013/C 227 E/05	Az élelmiszer-pazarlás megakadályozása Az Európai Parlament 2012. január 19-i állásfoglalása: Hogyan kerüljük el az élelmiszer-pazarlást: hatékonyabb élelmiszerláncra irányuló stratégiák az EU-ban (2011/2175(INI))	25
2013/C 227 E/06	Az algák elszaporodása elleni küzdelem Az Európai Parlament 2012. január 19-i nyilatkozata az algák elszaporodása elleni küzdelemről	32
2013/C 227 E/07	A Szigetek Egyezményének hivatalos európai kezdeményezésként való létrehozása Az Európai Parlament 2012. január 19-i nyilatkozata a Szigetek Egyezményének hivatalos európai kezdeményezésként való létrehozásáról	33

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2012. január 18., szerda

2013/C 227 E/08	Az állandó bizottságok tagjainak létszáma Az Európai Parlament 2012. január 18-i határozata az állandó bizottságok létszámáról	35
-----------------	---	----

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2012. január 19., csütörtök

2013/C 227 E/09	Közösségi Vízumkódex***I Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0516 – C7-0226/2011 – 2011/0223(COD))	37
	P7_TC1-COD(2011)0223 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. január 19-én került elfogadásra a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló 810/2009/EK rendelet módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	38

2012. január 18., szerda

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT**Az Európai Tanács 2011. december 8–9-i ülésének következtetései a költségvetési stabilitási unióról szóló nemzetközi megállapodástervezetről**

P7_TA(2012)0002

Az Európai Parlament 2012. január 18-i állásfoglalása az Európai Tanács 2011. december 8–9-i, a költségvetési stabilitási unióval kapcsolatos nemzetközi megállapodás tervezetéről szóló ülésének következtetéseiről (2011/2546(RSP))

(2013/C 227 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2011. december 8–9-i ülésének következtetéseire,
- tekintettel az euróövezet állam- és kormányfőinek 2011. december 9-i találkozásán kiadott nyilatkozatra,
- tekintettel a „hatos csomagra” és a költségvetési fegyelem további erősítésére irányuló két bizottsági javaslatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a megerősített gazdasági unióról szóló nemzetközi megállapodás tervezetéről folytatott tárgyalások jelenlegi állására,
- tekintettel Parlament nevében az ad hoc munkacsoportban tevékenykedő képviselői által benyújtott beadványra,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

1. kétségeinek ad hangot azzal kapcsolatban, hogy szükség volna egy ilyen kormányközi megállapodásra, mivel fő célkitűzéseinek többségét jobban és hatékonyabban el lehetne érni az uniós jog szerinti intézkedések révén, annak érdekében, hogy határozott, gyors és fenntartható válasz szülessék a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságra, valamint az EU számos tagállamában tapasztalható szociális válságra; mindazonáltal továbbra is készen áll a konstruktív megoldásra irányuló munkára;

2. támogatja az Elnökök Értekezlete által a Parlament képviselőire kinevezett képviselőknek az ad hoc munkacsoport részére benyújtott beadványát; fájjalja, hogy az intézményközi megállapodás 2012. január 10-i tervezete egyelőre nem tartalmazza a Parlament javaslatait; megjegyzi, hogy a 2012. január 12-i ülésen előterjesztett egyes javaslatokat számos tagállam támogatta; a 2012. január 18-ra ígért végleges tervezet kézhezvételét követően áttekinti álláspontját;

⁽¹⁾ A pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló rendelet (COM(2011)0819), és az előzetes költségvetési tervek monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya megszüntetésének biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló rendelet (COM(2011)0821).

2012. január 18., szerda

3. határozott meggyőződése, hogy a monetáris unió kizárólag a közösségi módszer alkalmazása révén fejlődhet valódi gazdasági és fiskális unióvá; emlékeztet arra, hogy az EU egy olyan politikai projekt, amely közös értékeken, erős közös intézményeken és a közös szabályok betartásán alapul;
4. különösen fontosnak tartja továbbá, hogy:
 - az új megállapodás kifejezetten ismerje el, hogy az uniós jog a benne foglalt rendelkezések felett áll;
 - a megállapodás végrehajtására irányuló valamennyi intézkedés összhangban álljon az uniós szerződésben rögzített megfelelő eljárásokkal;
 - a megállapodás összhangban álljon az uniós joggal, különösen a stabilitási és növekedési paktum számaival, és amennyiben a szerződő felek az uniós joggal ellentétes célok mellett kötelezik el magukat, ennek az alkalmazandó uniós jogi eljárások keretében kell történnie, és nem vezethet kettős mérce kialakulásához;
 - a megállapodásban részes valamennyi szerződő félnek – az euróövezet jelenlegi és jövőbeni tagjainak – biztosítani kell a jogot arra, hogy az Eurosummit ülésein részt vegyen;
 - biztosítani kell a demokratikus elszámoltathatóság elvének tiszteletben tartását azáltal, hogy a maguk szintjén megerősítjük mind az Európai Parlament, mind a nemzeti parlamentek részvételét, az európai gazdasági koordináció és kormányzás valamennyi aspektusában;
 - a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti együttműködésnek az uniós szerződéseknek megfelelő kereteken belül kell folynia, összhangban a Szerződés 1. jegyzőkönyvének 9. cikkével;
 - az új megállapodás kötelezően előírja a szerződő feleknek, hogy minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a megállapodás tartalmát legkésőbb öt éven belül beépítsék a Szerződésbe;
5. ismételten felszólít a stabilitás és a fenntartható növekedés uniójának megteremtésére; úgy véli, hogy a költségvetési fegyelem – bár a fenntartható növekedés alapját képezi – önmagában nem hoz fellendülést, és hogy a megállapodásnak egyértelműen azt az üzenetet kell közvetítenie, hogy Európa vezetői mindkét téren egyformán szigorú lépéseket tesznek; ezért kitart amellett, hogy a megállapodásnak az adósságtörlesztési alapra, a projektkötvényekre, az uniós jog szerinti, pénzügyi tranzakciókra kivetett adóra, valamint – a költségvetési fegyelem biztosítása mellett – a stabilitási kötvények bevezetésének menetrendjére vonatkozó javaslatok mellett kötelezettséget kell rónia a szerződő felekre arra nézve, hogy vállalják a fokozottabb konvergencia és versenyképesség előmozdítását célzó intézkedések meghozatalát;
6. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi válsághoz kapcsolódó többi többoldalú megállapodásban – például az európai stabilitási mechanizmusban – ugyanezen intézményi, jogi és politikai érveknek kell érvényesülniük; ezért kéri, hogy e tárgyalásokon ugyanilyen módon vehessen részt;
7. fenntartja a jogot, hogy minden rendelkezésére álló politikai és jogi eszközt felhasználjon az uniós jog és az uniós intézmények szerepe védelmében, különösen amennyiben a végleges megállapodás egyes elemei összeegyeztethetetlenek lennének az uniós joggal;
8. emlékezteti a Bizottságot, hogy a Szerződések óreként intézményi feladatát köteles teljes mértékben ellátni;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a tagállamok állam- és kormányfőinek, az Európai Tanács elnökének, az eurócsoport elnökének, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

2012. január 19., csütörtök

A mezőgazdasági bemeneti ellátási lánc

P7_TA(2012)0011

Az Európai Parlament 2012. január 19-i állásfoglalása a mezőgazdasági bemeneti ellátási láncról: szerkezet és hatások (2011/2114(INI))

(2013/C 227 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A KAP jövője 2020-ig: az élelmiszer, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése” című, 2011. június 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a gazdálkodók igazságos jövedelméről és az élelmiszer-ellátási lánc hatékonyabb európai működéséről szóló, 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az élelmiszerbiztonsággal összefüggésben a mezőgazdaság stratégiai ágazatként történő elismeréséről szóló, 2011. január 18-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „Az EU-ban tapasztalható fehérjehiányról: mi a megoldás erre a régóta fennálló problémára?” című, 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „Az élelmiszeripar és a mezőgazdaság zöld növekedési stratégiája” című, 2011. májusi OECD előzetes jelentésre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a mezőgazdasági termelési eszközök (bemeneti költségek) árindexeire és a mezőgazdasági termékek (termelői árak) árindexeire vonatkozó Eurostat-adatokra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az EUMSZ 349. cikkére, amely egyedi intézkedéseket állapít meg a legkülső régiókra vonatkozóan,
- tekintettel az Európai Bizottság Agrárkutatói Állandó Bizottságának (SCAR) „A fenntartható élelmiszerfogyasztás és -termelés egy erőforrás-korlátozott világban” című (2011. februári) 3. SCAR előrejelzési gyakorlatára ⁽⁷⁾,
- tekintettel a mezőgazdasági ismeretekről, tudományról és fejlesztési technológiáról szóló nemzetközi felmérés (IAASTD) „Globális jelentés – a mezőgazdaság keresztútnál” című jelentésére,
- tekintettel a KKK „Kis ráfordítást igénylő gazdálkodási rendszerek: lehetőség a fenntartható mezőgazdaság kialakítására” ⁽⁸⁾ című 2008. évi jelentésére,
- tekintettel „A korszerű biotechnológia következményei, lehetőségei és kihívásai Európában” című, 2007. évi KKK-jelentésre,
- tekintettel a „GMO-elemzési referenciamódszerek gyűjteménye” című, 2010. évi KKK-jelentésre,
- tekintettel „Az EU bioüzemanyag-célkitűzéseinek a mezőgazdasági piacokra és a földhasználatra gyakorolt hatása: összehasonlító modellvizsgálat” című, 2010. évi KKK-jelentésre,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0297.

⁽²⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 22. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0006.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0084.

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/38/10/48224529.pdf>

⁽⁶⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/research/agriculture/conference/pdf/feg3-report-web-version.pdf>

⁽⁸⁾ http://agrienv.jrc.ec.europa.eu/publications/pdfs/LIFS_final.pdf

2012. január 19., csütörtök

- tekintettel a peszticidek fenntartható használatának elérését célzó közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2009. október 21-i 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottság 2011. október 12-én bemutatott, a KAP reformjára irányuló jogalkotási javaslataira (COM(2011)0625, COM(2011)0627, COM(2011)0628, COM(2011)0629, COM(2011)0630, COM(2011)0631 és „Az egységes közös piacszervezésről” szóló rendelet javaslata),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0421/2011),
- A. mivel a mezőgazdasági termékek ára és a mezőgazdasági bemeneti árak ingadozása fokozta a mezőgazdasági üzemek jövedelmének és a mezőgazdasági termelők hosszú távú beruházásainak bizonytalanságát, ami még súlyosabb az elszigetelt területeken, a hegyvidéki, szigeti, valamint a legkülső régiókban, ahol a távolság és az elszigeteltség a mezőgazdasági termelők jövedelmére negatív ható magas többletköltségeket eredményeznek,
- B. mivel az Eurostat szerint a mezőgazdasági termelők teljes bemeneti költsége 2000 és 2010 között átlagosan csaknem 40%-kal emelkedett, miközben a termelői árak átlagosan 25% alatti mértékben nőttek; mivel a bemeneti költségek évtizedek során történő emelkedése az energia és a kenőanyagok esetében elérte a 60%-ot, csaknem 80%-ot a műtrágyák és a talajjavítók esetében, 30%-nál többet a takarmány, körülbelül 36%-ot gépek és egyéb berendezések esetében, csaknem 30%-ot a vetőmagok és ültetési anyagok, valamint majdnem 13%-ot a növényvédő szerek esetében, ami rávilágít, hogy elő kell segíteni a mezőgazdasági termelők számára a különösen a világpiaconról érkező, olcsóbb termelési eszközökhöz való hozzáférést,
- C. mivel a magasabb élelmiszerárak nem jelentenek automatikusan magasabb jövedelmet a mezőgazdasági üzemek szintjén, főként a mezőgazdasági üzemek bemeneti költségei növekedésének sebessége, valamint a termelői és fogyasztói árak közötti növekvő eltérés miatt,
- D. mivel a termelési költségek növekedése és e költségek élelmiszer-forgalmazási láncra való áthárításának nehézségei rövid távon számos vállalkozás túlélését veszélyeztethetik, valamint több tagállamban alááshatják a termelés szerkezetét, ami a behozatal és a külső piacok ingadozásától való erős függés miatt tovább rontja a kereskedelmi mérleget,
- E. mivel a jelenlegi helyzet a fogyasztókat is hátrányosan érinti, hiszen a termelők nem tudják áthárítani a termelési tényezők költségének exponenciális növekedését a nagykereskedőkre, akik ugyanakkor az említett a költség-növekedést – hatalmas árrést alkalmazva – a fogyasztókra terhelik,
- F. mivel az erőforrásszűke, a felemelkedő gazdaságokban az élelmiszerek iránti növekvő kereslet, valamint az uniós mezőgazdasági termelők számára a világpiacon rendelkezésre álló olcsóbb takarmányhoz való hozzáférést megnehezítő politikák következtében a bemeneti árak emelkedésére ható nyomás várhatóan tovább emelkedik,
- G. mivel az élelmiszertermelést rendszeresen számos tényező veszélyezteti, többek között kártevők, betegségek, a természeti erőforrások nem elégséges rendelkezésre állása és a természeti katasztrófák,
- H. mivel az uniós mezőgazdaság jelenleg erősen függ az importbeszerzésektől – főleg a fosszilis tüzelőanyagok, de a takarmány és az olyan ritka talajjavító ásványok tekintetében is, mint a foszfát –, és ezért kiszolgáltatott az ármozgásoknak; mivel ez jelentős aggályokat vet fel az uniós mezőgazdasági termelők versenyképessége tekintetében, különösen az állattenyésztési ágazatban,
- I. mivel a jelenleg tapasztalható áringadozás egyaránt rendelkezik európai és globális dimenzióval, és ezért – tekintettel az agrár-élelmiszeripari lánc kiemelkedő fontosságára az Európai Unióban – kifejezetten erre irányuló közösségi megoldásra, míg a globális összefüggések tekintetében a G20-ak szintjén összehangolt intézkedésekre van szükség,

⁽¹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 71. o.

2012. január 19., csütörtök

- J. úgy véli, hogy az Európai Unió egyre kiszolgáltatottabb a területén folytatott mezőgazdasági termelés fennmaradásához szükséges termelési tényezőknek; mivel ezért gyors cselekvést kell megkövetelni, hogy beruházások és tisztán politikai természetű döntések révén csökkentsék ezt a függőséget az EU élelmiszer-ellátás területén való nagyobb önállóságának biztosítása érdekében,
- K. mivel az EU erőteljesen függ a fosszilis tüzelőanyagok behozatalától; mivel az erőforrás-hatékonyság növelése kulcsfontosságú az Európa 2020 stratégia, valamint a Bizottságnak az erőforrás-hatékony Európára vonatkozó ütemterve szempontjából,
- L. mivel az EU-ban a mezőgazdasági termelés alapján véve olajfüggő, az élelmiszer-ellátási lánc pedig erőteljesen függ az olaj rendelkezésre állásától és megfizethetőségétől; mivel a világ olajtermelése várhatóan átlagosan évi 2–3%-kal csökkenni fog,
- M. mivel a nyersolajárak növekedése elválaszthatatlanul összekapcsolódik a mezőgazdasági bemeneti költségek növekedésével, ami magasabb energia-, takarmány- és műtrágyaárakat eredményez, ami hatással van a globális élelmiszertermelésre,
- N. mivel a mezőgazdasági üzemekben használt műtrágyák gyártása teljes mértékben a rendelkezésre álló nyersfoszfátkészlettelől függ; mivel a nyersanyagárak 2007–2008-ban 800%-kal emelkedtek, az ellátás pedig 2033–2035-ben tetőződhet, ami után egyre szűkösebb lesz,
- O. mivel a költségek – különösen az állattenyésztési ágazatban – a növény-egészségügyi, állatjóléti, környezetvédelmi, higiéniai és élelmiszer-biztonsági követelmények gyarapodása miatt is nőnek, aminek következtében az európai termelők versenyképessége tovább romlik a harmadik országok termelőihez képest, akiknek nem e szigorú követelményeknek kell megfelelniük,
- P. mivel az EU az élelmiszerbiztonság, valamint az emberek és a környezet védelme terén magas szintű normákat határozott meg, ami az élelmiszerlánc beszerzési és értékesítési piacain az új gyakorlatok és eszközök kifejlesztéséhez szükséges időt és költséget befolyásolja,
- Q. mivel a fogyasztók a vásárlóerejük csökkenése miatt – különösen a húsipari termékek esetében – egyre inkább kénytelenek az Európai Unióban megtermelnél alacsonyabb minőségi és biztonsági színvonalat képviselő termékeket választani, amelyek esetében a nyomon követhetőség nem biztosított,
- R. mivel a teljes európai vízellátásnak átlagosan 42%-át használja fel a mezőgazdaság (Görögországban 88%-ot, Spanyolországban 72%-ot, Portugáliában 59%-ot), és mivel az öntözési, valamint a vizes térségekben a csatornázással kapcsolatos költségek és a szennyvízköltségek az öntözéstechnika hatékonyságának javítása, továbbá a mezőgazdaságban felhasznált víz egy részének a víz természetes körforgásába való visszajuttatása érdekében nőttek,
- S. mivel a termőföld ára és a termőföld-bérlet költsége közvetlenül érinti a gazdálkodás fenntarthatóságát, valamint a gazdálkodásba kezdő fiatalok azon képességét, hogy tartósan dolgozzanak a mezőgazdaságban,
- T. mivel a mezőgazdasági bemeneti szállítók piaci koncentrációja igen magas, azáltal, hogy a mezőgazdasági vegyi anyagok piacának csaknem 75%-át hat vállalat, a vetőmagpiacnak pedig több, mint 45%-át mindössze három vállalat ellenőrzi; mivel ez a koncentráció hozzájárul a magas vetőmagárak fenntartásához és jelentős kedvezőtlen hatást gyakorol a haszonnövények diverzifikációjára, és mivel a gazdálkodók korlátozott mértékben vesznek részt az árak alakításában, ugyanis a piaci koncentráció nemcsak a mezőgazdaságot kiszolgáló ágazatokban, hanem az élelmiszer-(kis)kereskedelemben is magas, további költségnyomást gyakorolva a mezőgazdaságra,
- U. mivel a kisméretű termelés (kisebb jelentőségű növénykultúrák) megvalósíthatóságát és versenyképességét aránytalan mértékben befolyásolják a termelési eszközök ágazatában bekövetkező jogszabályi és szerkezeti változások, és mivel jobban fel kell mérni az említett változások hatását,

2012. január 19., csütörtök

- V. mivel a növekvő üzemanyag-, műtrágya- és takarmányárak jelentik a mezőgazdasági termelők számára a fő költségnövekedést,
- W. mivel a mezőgazdasági árak teljes élelmiszerláncban tapasztalható szélsőséges ingadozására és az ehhez kapcsolódó pénzügyi spekulációra figyelemmel az élelmiszerláncot kiszolgáló piacok átláthatósága is elengedhetetlen a verseny és az áringadozásokkal szembeni rugalmasság javításához,
- X. mivel a hatékonyabb bemeneti és erőforrás-gazdálkodásba – köztük az energia-, talaj- és tápanyag-gazdálkodásba, víztechnológiába, vetőmag- és mezőgazdasági vegyszergazdálkodásba – történő hosszú távú beruházások szükségesek az új gazdasági és környezeti kihívásoknak való megfeleléshez, ideértve az Európa 2020 stratégiával összefüggő új kihívásokat is; mivel a bővítési szolgáltatások, valamint a termelési tényezők felhasználását, a mezőgazdasági termelők hozzáállását és készségeit érintő intézményes javítások és innovációk kulcsfontosságúak ahhoz, hogy erőforrás-hatékonyabb, fenntartható és innovatív gazdálkodási rendszereket vezethessenek be,
- Y. mivel a szennyvíziszap erjesztése növénytermesztési és ökológiai szempontból előnyös, miközben ösztönözni kell a biomasszából történő energiatermelést, ezáltal is elősegítve a mezőgazdasági üzemek fenntarthatóságát,
- Z. mivel a gazdálkodásban a jobb energiahatékonyság fontos lehetőségeket kínál az energia- és költségmegtakarításra, és ezt a megújuló energiában rejlő lehetőségeket maradéktalanul kihasználó helyi megújulóenergia-termelés (különösen a szél- és napenergia, a biomassza, a biogáz, a bioüzemanyagok, a hulladékhasznosítás stb.) segítségével még tovább lehetne javítani,
- AA. mivel a növénykultúrák diverzifikálása és a vetésforgó hozzájárulhat az éghajlatváltozás enyhítéséhez, és biztosítja a fenntartható műtrágya- és peszticidfelhasználást,
- AB. mivel a hüvelyes fehérjenövények EU-ban való termesztése, illetve a fejlettebb legeltetésalapú tenyésztési rendszerek csökkentenék az EU fehérjehiányát és a takarmányimporttól való függését, valamint jelentős gazdasági előnyöket teremthetnének a mezőgazdasági termelők számára, azonban ezek nem képezhetnek a mezőgazdasági üzemek bemeneti ellátási láncában fennálló valamennyi többszörös egyensúlyhiányra egyaránt érvényes megoldást, továbbá más, erőforrás-hatékonyabb szántóföldi növények termelésének csökkentését is eredményeznék,
- AC. mivel a mezőgazdasági üzemen belül megtermelt vetőmagok bizonyos körülmények között és egyes fajták esetében a kereskedelmi vetőmagok alternatíváját képezhetik;
- AD. mivel a szakszerűtlen tárolás és szállítás következtében jelentős mennyiségű mezőgazdasági termék megromlik és ezért ártalmatlanításra kerül, így már nem állnak élelmiszerként vagy takarmányként rendelkezésre (FAO, Global Food Losses And Food Waste, 2011),

Általános megoldások

1. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsa a mezőgazdasági bemeneti árak átláthatóságát és garantálja, hogy a versenyszabályokat alkalmazzák az élelmiszerpiac-ellátás és az értékesítési élelmiszerpiac-lánc egészében, valamint hogy e szabályokat érvényesítsék;
2. felszólít az ellenőrzés és elemzés javítására uniós és világszinten egyaránt, azon gazdasági alapösszefüggések – elsősorban a kínálat és a kereslet ingadozásai közötti kölcsönhatások, valamint az energiaárak, a bemeneti árak és élelmiszerárak árainak mozgása közötti fokozódó kölcsönhatások – tekintetében, amelyek magyarázatul szolgálnak a növekvő élelmiszerárakra;

2012. január 19., csütörtök

3. kéri a Bizottságot, hogy pontosítsa a rendkívüli piaci ingadozások mögött meghúzódó okokra vonatkozó elemzését, és törekedjen nagyobb egyértelműségre a spekuláció és a mezőgazdasági piacok, valamint az energiapiacok és az élelmiszerek árai közötti kölcsönhatást illetően; hangsúlyozza, hogy ennek a jobb szabályozásra, valamint az átláthatóság és a pénzügyi piacokkal kapcsolatos globális és uniós szintű tájékoztatás minőségének fokozására irányuló erőfeszítések részét kell képeznie, többek között a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID) és a piaci visszaélésekről szóló irányelv (MAD) közelgő felülvizsgálata keretében;
4. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a hatékonyabb agronómiai gyakorlatokat és a jobb, fenntartható mezőgazdasági erőforrás-gazdálkodást a stabil és termelékeny mezőgazdaság megteremtése céljából, valamint abból a célból, hogy csökkenjenek a bemeneti költségek és a tápanyagpazarlás, és fokozódjon a gazdálkodási rendszereken belüli innováció, erőforrás-hatékonyság, eredményesség és fenntarthatóság; meggyőződése, hogy ez megvalósulhatna a meghirdetett „mezőgazdasági termelékenység és fenntarthatóság” elnevezésű európai innovációs partnerség keretében; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági termelők számára olyan integrált megközelítésre van szükség, amely a gazdálkodás minden területén (termelés, környezet, nyereségség, társadalmi vetület) egyensúlyt teremt;
5. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa továbbra is a fenntartható és termelékeny mezőgazdaságot annak érdekében, hogy megfeleljen a környezetvédelmi és élelmezési kihívásoknak, valamint hogy biztosítsa, hogy az továbbra is nyereséges és versenyképes marad a világpiacon;
6. üdvözlözi az Eurostat által létrehozott európai élelmiszerár-megfigyelési eszközt, valamint az élelmiszerellátási lánc jobb működését célzó magas szintű fórum létrehozását, amelynek magában kell foglalnia a beszállítói piacon működő bemeneti ágazatot, és amelynek nagyobb átláthatóságot kell eredményeznie a bemeneti árak alakulása terén, és hozzá kell járulnia a jobb termelői árakhoz; ragaszkodik ahhoz, hogy a megtett előrehaladásról készítendő rendszeres jelentéseket és konkrét javaslatokat terjesszenek az Európai Parlament elé, és vitassák meg vele azokat;
7. úgy véli, hogy az elsődleges termelők nem tudnak teljes körűen részesülni a növekvő termelői árak előnyeiből, mivel „beszorultak” egyrészt a feldolgozók és kiskereskedők erőteljes pozícióinak betudható alacsony termelői árak és az bemeneti társaságok fokozott koncentrációja miatti magasabb bemeneti árak közé;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy vessen alaposabb értékelés alá az uniós jogszabályok által az európai mezőgazdaság fenntarthatóságára és versenyképességére gyakorolt hatást; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani a jogszabályok érvényesítésének költségeire, valamint az ez által a termelési tényezők rendelkezésre állására és a bemeneti költségekre gyakorolt hatásra;
9. felhívja a nemzeti és európai versenyhatóságokat, hogy foglalkozzanak a mezőgazdaságot kiszolgáló kereskedők, az élelmiszer-kiskereskedők és bemeneti vállalatok erőfölénnyel való visszaéléseivel, és alkalmazzák az EU trösztellenes jogszabályait, különösen a műtrágyaágazatban, ahol a mezőgazdasági termelők rendkívüli nehézségekkel szembesülnek a fontos műtrágyák előzetes megvásárlása tekintetében; megítélése szerint ezért az európai versenyhatóságoknak (a Versenypolitikai Főigazgatóságnak) az egész ágazatra kiterjedő vizsgálatot kell végeznie annak érdekében, hogy minden versenyellenes gyakorlatnak elejét vegye;
10. hangsúlyozza, hogy a szabályozás és az ellenőrzés szükséges egyedi formáinak lehetővé tétele érdekében e területen minden fellépéshez előzetesen, tényszerűen és pontosan meg kell határozni a visszaélések, valamint a tisztességtelen és versenyellenes gyakorlatok fogalmát;
11. határozottan kéri a Bizottságot, hogy készítsen mélyreható tanulmányt a 27 nemzeti versenyhatóság és versenypolitika közötti megközelítésbeli különbségekről, és ösztönözze az élelmiszertermelési lánc valamennyi partnerét bevonó megoldásokat, amelyek megakadályozzák a bemeneti és a kimeneti lánc egyetlen vagy csupán néhány részének gyakran a mezőgazdasági termelő kárára bekövetkező erőfölényét;
12. ki kell dolgozni az említett gyakorlatok hatékony, közigazgatási vagy jogi úton történő ellenőrzését, valamint a tagállamok Bizottság általi értékelését és nyomon követését szolgáló rendszerét, továbbá kellően visszatartó erejű és a megfelelő időben alkalmazott szankciókat kell bevezetni;

2012. január 19., csütörtök

13. hangsúlyozza egyúttal a tápanyag-, energia- és természetierőforrás-gazdálkodással és más termelési tényezők gazdálkodásával kapcsolatos bevált gyakorlatok egész Unióra kiterjedő információcsere-rendszerének szükségességét a termelési tényezők nagyobb fokú hatékonyságának és eredményességének elérése érdekében;

14. felszólít egy olyan új KAP-ra, amelynek részét alkotják az olyan egyedi támogatási intézkedések – közöttük a rövid bemeneti és az élelmiszerláncokat támogató intézkedések is –, amelyek célja a bemenetek felhasználását és a bemeneti költségeket csökkentő, és a mezőgazdasági termelőknek az áringadozáshoz való alkalmazkodását javító jobb és hatékonyabb erőforrás-gazdálkodás és fenntartható gyakorlatok támogatása;

15. üdvözli a Bizottság által az európai biogazdaságra fordított fokozott figyelmet; kéri, hogy a következő kutatási keretprogram jelentős részét különítsék el a mezőgazdasági bemeneti gazdálkodás hatékony alkalmazásával és igazgatásával kapcsolatos kutatásra és fejlesztésre, valamint az agronómiai hatékonyság javítására; hangsúlyozza, hogy a kutatási eredményeknek a mezőgazdasági termelők képzése és a kapacitásfejlesztés révén meg kell nyilvánulniuk a mezőgazdasági termelés gyakorlati javulásában; hangsúlyozza, hogy e tekintetben az állami és magánszektorok, valamint a mezőgazdasági termelői szervezetek között jobb együttműködésre van szükség, konkrét alkalmazásokat bocsátva rendelkezésre olyan területeken, amelyek javíthatják és modernizálhatják a termelési rendszereket;

16. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg részletesebben, hogy a termelői szövetkezetek és szervezetek milyen szerepet tölthetnének be a mezőgazdasági bemeneti források kollektív beszerzésének szervezésében azzal a céllal, hogy javuljon a mezőgazdasági termelők alkupozíciója a mezőgazdaságot kiszolgáló ágazatokkal szemben;

17. felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa megfelelőbben a mezőgazdasági termelőket és a fogyasztókat az egész élelmiszerláncban a hatékonyabb energia-, víz- és természetierőforrás-gazdálkodás fontosságáról az erőforrás- és élelmiszerpazarlás jelentős csökkentése végett;

18. elismeri, hogy a fenntartható növekedés képezi az Európa 2020 stratégia egyik kulcsfontosságú prioritását, valamint hogy az Unió fosszilis tüzelőanyagoktól való függősége az e piacokon bekövetkező sokkuk veszélyével jár; megismétli, hogy ezt a véges erőforrásoktól való függőséget kellően szilárd alternatívákkal kell felváltani, miközben szem előtt kell tartani az élelmiszertermelés fenntartása és az energia-termelés előmozdítása közötti egyensúlyt;

Energiaügy

19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék az energiatakarékos és megújuló energia (a szél-, nap-, biogáz-, geotermikus stb. energia) mezőgazdasági üzemekben vagy helyi partnerségi projektek keretében történő termelését, a helyi érintett szereplők támogatásával és különösen összpontosítva a hulladékok és a melléktermékek felhasználására;

20. hangsúlyozza a trágyafeldolgozás fontosságát, ami nemcsak megújuló energiát biztosít, hanem csökkenti a környezeti nyomást és helyettesíti az ásványi koncentrátumok formájában meglévő műtrágyát; felszólítja a Bizottságot, hogy annak érdekében, hogy a trágyát energiaforrásnak tekintsek, a nitrát-irányelvben a műtrágya helyettesítőjeként ismerje el a feldolgozott trágyát;

21. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a biomassza és a bioüzemanyagok – beleértve a biogázt – ne legyenek az élelmiszer- és energiatermelés közötti fenntarthatatlan erőforrásverseny okozói, mert e termelést fenntartható módon kell megszervezni;

22. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsenek a mezőgazdasági termelők számára új bevételek generálásában azzal, hogy megkönnyítik a megújuló mezőgazdasági erőforrásokból előállított energiának és hőnek a magán és állami energiarendszerekbe és -hálózatokba történő integrálását;

23. megítélése szerint a mezőgazdasági üzemekben és helyi szinten megvalósuló energiatakarékosságot és energiagazdálkodást szolgáló hathatós intézkedéseket a vidékfejlesztési programok és a jövőbeli KAP opcionális „zöldítő” intézkedései révén egész Európában elérhetővé kell tenni;

2012. január 19., csütörtök

24. felhívja a Bizottságot a különféle meglévő gazdálkodási rendszerek energiaköltségeinek és a kapcsolódó erőforrás-szolgáltatók, feldolgozóipar és terjesztési rendszerek elemzésére a termelékenység és az eredmény tekintetében, az új kihívásoknak való megfelelés céljából figyelembe véve az energiahatékonyságot és a fenntartható energiaforrások használatát;

Talajjavítók és növényvédő szerek

25. kéri, hogy a KAP 2013 utáni reformja során vezessenek be hatékony intézkedéseket és ösztönzőket, például a növénykultúrák diverzifikálását, ideértve a helyi körülményekhez igazodó növényültetést és vetésforgót, tekintettel az éghajlatváltozás mérséklésére, a talaj- és vízminőségre, valamint a mezőgazdasági termelők bevételi költségeinek csökkentésére gyakorolt kedvező hatásaikra;

26. felhívja továbbá a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a precíziós mezőgazdaságba való befektetéseket vegyék fel a KAP keretében jutalmazandó „zöldítő” intézkedések opcionális uniós listájára, mivel ezek az innovatív gyakorlatok (például a GPS-alapú földhasználat-ellenőrzés) az éghajlatváltozás mérséklésére, a talaj- és vízminőségre, valamint a mezőgazdasági termelők pénzügyeire hasonlóan kedvező hatást gyakorolnak (a trágyák, a víz, a talajjavítók, a növényvédő szerek és a peszticidek használatának jelentős csökkentésével, ami csökkenteni fogja a mezőgazdasági termelők bemeneti költségeit);

27. hangsúlyozza, hogy az uniós mezőgazdasági termelés a műtrágyagyártásra szolgáló nyersfoszfátimporthoz függ, amelynek nagy részét a világ öt országában bányásszák; felszólítja a Bizottságot, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel;

28. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – a lehetséges felhasználások alapos kivizsgálása, a potenciálisan káros anyagok megfelelő kezelése és szigorú ellenőrzés mellett – ösztönözzék a hulladék-áramokból a tápanyagok, különösen a nitrogén és a foszfát újrahasznosítását, továbbá különösen azt, hogy az újrahasznosítás a kaszkádas hasznosítás részeként a hőenergia-termelést követően történjen; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a műtrágyáról szóló jogszabály minőségi követelményeinek megfelelő és műtrágyaként hasznosítandó szennyvíziszap még akkor sem minősül hulladéknak, ha azt ezt megelőzően mezőgazdasági biogáztermelésben erjesztették;

29. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje jobban a növényvédő szerek használatának csökkenése által az európai mezőgazdaság versenyképességére és fenntarthatóságára gyakorolt hatást, és különösen – a piacon elérhető, kevesebb versengő termék mellett – a még mindig rendelkezésre álló termékek megfelelőségét, valamint az árakra gyakorolt hatást vizsgálja;

30. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kisebb jelentőségű növénykultúrák és felhasználások jövőbeli átláthatóságát biztosító megoldásokat, amelyek ezzel egyidejűleg szavatolják a közös agrárpolitikkal való maradéktalan összeegyeztethetőséget és összhangot, továbbá bevonják az élelmiszerlánc minden résztvevőjét;

Állati takarmányozás

31. megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy sürgősen nyújtson be jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak az uniós belső fehérjenövény-termesztés növelésének lehetőségeiről és problémáinak megoldásáról; hangsúlyozza, hogy míg a hazai fehérjenövény-termesztés fokozása némi előnnyel fog járni, valószínűleg, hogy jelentős hatással lesz az EU-n kívülről érkező takarmányimportra; ennél fogva úgy véli, hogy rövid távon új módokat kell feltárni az EU-ban tapasztalható fehérjehiány kezelésére, és kifejezetten hangsúlyozza a szójaimport alapvető szerepét; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy ezek az intézkedések – a termelékenység és a termelési szintek tekintetében – nem veszélyeztetik az élelmiszerellátás biztonságával kapcsolatos, átfogó uniós célkitűzést;

32. ismételt hangsúlyozza, hogy az új KAP-ba megfelelő intézkedéseket és eszközöket kell beépíteni a fehérjenövényeket termelő mezőgazdasági termelők támogatására, ezzel potenciálisan csökkentve az EU haszonnövényeinek fehérjehiányát és áringadozását, egyben javítva a mezőgazdasági gyakorlatokat és a talaj termékenységét is;

2012. január 19., csütörtök

Vetőmagok

33. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló 2100/94/EK rendelet küszöbön álló felülvizsgálatának keretében tartsák fenn a lehetőséget a mezőgazdasági termelők számára, hogy mezőgazdasági üzemekben termelt és feldolgozott vetőmagot használhassák – amint azt a nevezett rendelet 1. és 2. cikke megállapítja –, tekintettel e gyakorlat gazdasági, kulturális és környezeti előnyeire, és az agrár-biodiverzitáshoz való hozzájárulására; felszólít ezzel összefüggésben mind a növénytermesztési jogok, mind pedig a jogi keret javítása és egyszerűsítése érdekében a mezőgazdasági üzemből megtermelt vetőmag felhasználására vonatkozó jelenlegi korlátozások tisztességes és kiegyensúlyozott vizsgálatára, valamint a megfelelő egyensúly biztosítására az innováció szükségessége, illetve megőrzése és fokozása, valamint a mezőgazdasági kistermelők megélhetésének javítása között;

34. hangsúlyozza a tulajdonságaikat hosszú távon megtartó fajták nemesítését célzó tudományos projektek jelentőségét, és bátorítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a helyi takarmánynövények – a len, a tritikálé és a bükköny (*Vicia Lathyroides*) stb. – termesztésének ösztönzését szolgáló intézkedéseken túlmenően támogassa ezeket a projekteket is;

35. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy európai vetőmagbank létrehozását annak érdekében, hogy tárolja és megőrizze a növények genetikai sokféleségét, küzdjön a biológiai sokféleség elvesztése ellen, valamint hogy összekösse a haszonnövények sokféleségét a tagállamok kulturális örökségével;

36. felhív – a közelgő Rio+20 globális konferenciára figyelemmel – az agrár-biodiverzitás megőrzésére, fenntartható használatára és minőségi forgalmazására vonatkozó új uniós kezdeményezésre a mezőgazdaságból származó hozzáadott érték növelése érdekében;

Termőföldárak és termőföldbérleti díjak

37. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen vizsgálatot a termőföldbérlet, valamint a termőföldvásárlás és -bérlet költségnövekedése által az uniós tagállamok mezőgazdaságára gyakorolt hatásról;

38. hangsúlyozza, hogy az egységes támogatási rendszer szerinti jogosultságok értékét – amennyiben bekerülési értékeken alapulnak vagy termőföldként értékesíthetők – a befektetők és a spekulánsok az aktív gazdálkodás helyett a jövedelemszerzés céljából inflálhatják; megállapítja, hogy a torzulások jelentős mértékű bemeneti költségeket gerjesztenek, és akadályozzák új mezőgazdasági termelők megjelenését; felszólítja a Bizottságot, a Parlamentet, valamint a tagállamokat és a régiókat annak biztosítására, hogy a KAP reformja megfelelően kezelje ezeket a problémákat, és hogy a támogatási jogosultságok valamennyi mezőgazdasági termelő számára rendelkezésre álljanak a tényleges termelés céljából;

39. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen jelentést az infrastrukturális fejlesztési és lakhatási célú, valamint a pufferzónák kialakítására szolgáló területhasznosítás által a mezőgazdasági üzemek költségtérheire gyakorolt hatásról;

Víz

40. felhívja a Bizottságot, hogy a KAP és a vízügyi keretirányelv reformjának keretében dolgozzon az olyan jobb mezőgazdasági öntözési, vízelvezetési és víztárolási rendszerek kialakításán, amelyek hatékonyabb vízfelhasználást biztosítanak, és – az édesvízhasználat csökkentésének módjaként és egyben az éghajlatváltozásnak betudható csapadékmennyiség változásának ellensúlyozására szolgáló óvintézkedésként – magukba foglalják a talaj víztárolási képességének növelését, a száraz területeken történő vízvételt, valamint a nedves területeken a vízelvezetést is;

41. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki megoldásokat a vízelvezetés problémájával kapcsolatban, és ennek során vegyen figyelembe olyan tényezőket, mint az erős esőzés, az alacsony fekvés és az állóvíz;

2012. január 19., csütörtök

42. e tekintetben felhívja a Bizottság figyelmét a precíziós gazdálkodás által (a talajfeltételek és az időjárás-előrejelzések GPS-alapú nyomon követésén keresztül) a vízfelhasználásra gyakorolt pozitív hatásra, és kéri, hogy fektessenek be ezekbe és más olyan innovatív megoldásokba, amelyek csökkentik a vízhez, műtrágyákhoz és növényvédő szerekhez hasonló termelési tényezők felhasználását, és amelyek a jövőbeli KAP „zöldítő” megoldásai közé tartozhatnak;

43. felhívja Bizottságot és a tagállamokat a vízjogokkal való gazdálkodás és azok újraelosztásának javítására és a multifunkcionális agrárökológiai és agrárerdészeti rendszerek erősítésére;

44. felhív a mezőgazdasági termelők hatékony vízgazdálkodási, vízvezetési és öntözési képzésének nagyobb támogatására, ideértve a víztárolás gyakorlati eszközeit és a tápanyagvesztés, illetve szikesedés és elmozdítás megelőzését szolgáló intézkedéseket is, valamint fejlettebb helyi és regionális szintű vízárképzési és vízügyi igazgatási rendszereket kér a vízpazarlás felszámolása és a bemeneti költségek hosszú távú csökkentése érdekében; a csővezetékek ellenőrzését is ösztönözní kell annak biztosítása érdekében, hogy a vízszivárgás ne érintse túlzott mértékben a munkaköltségeket és a termékminőséget;

*

* *

45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Egyensúlyhiány az élelmiszer-ellátási láncban

P7_TA(2012)0012

Az Európai Parlament 2012. január 19-i állásfoglalása az élelmiszer-ellátási láncban tapasztalható egyensúlyhiányokról

(2013/C 227 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A közös agrárpolitika jövője 2013 után” című 2010. július 8-i ⁽¹⁾, az élelmezésbiztonsággal összefüggésben a mezőgazdaság stratégiai ágazatként történő elismeréséről szóló 2011. január 18-i ⁽²⁾, „A KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése” című 2011. június 23-i ⁽³⁾, valamint a hatékonyabb és tisztességesebb kiskereskedelmi piacról szóló 2011. július 5-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc” című bizottsági közleményre (COM(2009)0591) és az ahhoz csatolt különböző munkadokumentumokra, valamint a „Tisztességes jövedelem a gazdák számára: hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc Európában” című 2010. szeptember 7-i ⁽⁵⁾ és a mezőgazdasági bemeneti ellátási láncról szóló 2012. január 19-i ⁽⁶⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló 2011/7/EU irányelvre ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 103. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0006.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0297.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0307.

⁽⁵⁾ HL C 308. E, 2011.10.20., 22. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0011.

⁽⁷⁾ HL L 48., 2011.2.23., I. o.

2012. január 19., csütörtök

- tekintettel az élelmiszer-ellátási lánc működésének javításával foglalkozó magas szintű fórum létrehozásáról szóló 2010. július 30-i bizottsági határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az élelmiszeripar versenyképességével foglalkozó magas szintű csoport 2009. március 17-i záró ajánlásaira, valamint az európai élelmiszer-ellátási lánc hatékonyabb működéséről szóló 2010. március 29-i következtetésekre,
 - tekintettel az Eurostat mezőgazdasági termelőeszközök (inputköltségek) és a mezőgazdasági termékek (outputárak) árindexeire vonatkozó adatokra ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak erőfölénnyel való visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslatáról szóló 2008. február 19-i nyilatkozatára ⁽³⁾ és az európai élelmiszerárakról szóló 2009. március 26-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a Közös Kutatóközpont „Kis ráfordítást igénylő gazdálkodási rendszerek: lehetőség a fenntartható mezőgazdaság kialakítására” című 2008. évi jelentésére ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-előadó „Az agráripár és az élelemhez való jog” című jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc Európában” című bizottsági közlemény (COM(2009)0591) jelentős egyensúlyhiányt tárt fel az alkupozíciók terén, amely tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokban, így késedelmes kifizetésekben, egyoldalú szerződés módosításokban, tisztességtelen szerződéses feltételekben, a piachoz való korlátozott hozzáférésben, az árképzésre vonatkozó tájékoztatás hiányában, a haszonkulcsok élelmiszerláncon belüli egyenlőtlen elosztásában, a beszállítók vagy a vevők részéről a piaci fölénnyel való visszaélésben, így többek között kartellekben és a viszonzatadási ár kikötésében és beszerzési szövetségekben nyilvánul meg;
- B. mivel a nagyméretű kiskereskedelmi láncok Európai Unión belüli koncentrációjának szintje negatívan hat a termelőkre és más beszállítókra, mivel a szerződő felek közötti erőviszonyok egyenlőtlenségének fokozódásához vezet; mivel a mezőgazdasági termelők és feldolgozók alkupozíciója az árszintekkel szemben folyamatosan gyengül az értéklánc egészében, a termeléstől a feldolgozáson át a végső fogyasztókig; mivel a túlzott koncentráció következményeképpen szűkül a termékszála, pusztul a kulturális örökség, egyre kevesebb a kiskereskedelmi üzlet és a munkalehetőség, és nehezebbé válik megélhetés;
- C. mivel a gazdák jövedelmi helyzete tovább romlik, és a fogyasztók által a termékekért fizetett ár nem tükröződik a gazdáknak az előállításukért fizetett árban, ami rontja a gazdák beruházási és innovációs képességét, és sokakat közülük arra készíthet, hogy hagyjon fel a gazdálkodással;
- D. mivel az alkupozíció romlása, a termelési költségek növekedése és az, hogy e költségeket lehetetlen visszanyerni az élelmiszer-elosztási láncban, veszélyeztetheti a mezőgazdasági üzemek fennmaradását, ezáltal esetlegesen gyengíti a tagállamok hosszú távú termelési potenciálját és fokozza a külső piacoktól való függésüket;
- E. mivel a kiegyensúlyozott kereskedelmi kapcsolatok nem csupán az élelmiszer-ellátási lánc működését tennék hatékonyabbá, hanem a versenyképesség javulása révén is előnyt jelentenének a gazdáknak, végső soron pedig a fogyasztók számára is;

⁽¹⁾ HL C 210., 2010.8.3., 4. o.

⁽²⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/statistics/search_database

⁽³⁾ HL C 184. E, 2009.8.6., 23. o.

⁽⁴⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 180. o.

⁽⁵⁾ http://agrienv.jrc.ec.europa.eu/publications/pdfs/LIFS_final.pdf

2012. január 19., csütörtök

- F. mivel az élelmiszer- és nyersanyagárak legutóbbi ingadozásai komoly aggodalmat keltettek az európai és globális élelmiszer-ellátási lánc működését illetően, valamint fokozták a mezőgazdasági üzemek jövedelmének és a gazdák hosszú távú beruházásainak bizonytalanságát;
- G. mivel még a fogyasztóknak sem kedveznek az abból adódó alacsony termelői árak, hogy fokozatosan romlik a mezőgazdasági termelők alkupozíciója az élelmiszerláncban, különösen, mivel a minőségi előírásokat, a munkajogi követelményeket és a környezetvédelmi és állatjóléti normákat – melyeket az európai gazdáknak be kell tartaniuk – gyakran nem alkalmazzák ugyanolyan szigorúan az importált mezőgazdasági termékekre;
- H. mivel a versenyhatóságok több tagállamban is úgy találták, hogy az élelmiszer-ellátási láncban belüli egyenlőtlenségek az alábbi négy fő területen különösen kényes kérdést jelentenek: a szerződési feltételek egyoldalú meghatározása; az árkedvezmények gyakorlata; a szankciók; valamint a fizetési feltételek;
1. hangsúlyozza, hogy az élelmiszer-elosztási láncban tapasztalható egyensúlyhiányból adódó problémáknak világos európai dimenziójuk van, amelyre egyedi európai megoldást kell találni, mivel az agrár-élelmiszeripari lánc stratégiai fontosságú az Európai Unióban; rámutat, hogy az élelmiszer-elosztási lánc, a mezőgazdaság, az agrár-élelmiszeripar és az élelmiszer-elosztás az Unióban az összes foglalkoztatott 7%-át teszi ki, és évi 1 400 milliárd euróra rúg, ami nagyobb összeg, mint amennyit bármely uniós gyártó ágazat képvisel, és hogy a 25 tagú EU-ban az élelmiszer-ellátási láncból származó hozzáadott mezőgazdasági érték az 1995-ös 31%-ról 2005-ben 24%-ra csökkent;
 2. felhívja a figyelmet az élelmiszer-ellátási lánc működésének javításával foglalkozó magas szintű fórum, különösen a vállalkozások közötti kapcsolatokkal foglalkozó platformjának folyamatban lévő munkájára; kéri, hogy az Európai Parlamentet hivatalosan és rendszeresen tájékoztassák a munka előrehaladásáról és a meghozott döntésekről;
 3. támogatja az élelmiszer-ellátási lánc működésének javításával foglalkozó magas szintű fórum vállalkozások közötti szerződéses gyakorlatokkal foglalkozó szakértői platformjának – különösen a nyilvánvalóan tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok adatokon és konkrét példákon alapuló meghatározását, felsorolását és értékelését célzó – értékes munkáját; szorgalmazza a felek között e kérdéskörben a párbeszédre irányuló kezdeményezések erőteljes támogatását; üdvözli, hogy az érdekeltek megállapodtak a bevált gyakorlatokra vonatkozó, a 2011. november 29-i magas szintű fórumon ismertetett elveket illetően, és sürgeti őket a végrehajtási intézkedések meghozatalára;
 4. felhívja a Bizottságot, hogy, amennyiben szükséges, tegyen javaslatot egy – a piacok megfelelő működését nem torzító – szilárd uniós jogszabályra az élelmiszer-ipari termékek termelői, beszállítói és forgalmazói közötti kapcsolatok méltányosabbá és átláthatóbbá tétele érdekében, valamint biztosítsa a már érvényben lévő szabályok megfelelő végrehajtását, tekintettel többek között arra, hogy az Eurostat mezőgazdasági bevételekről közölt legfrissebb adatai szerint a mezőgazdasági üzemek jövedelme 2009 óta uniós szinten 11,6%-kal esett vissza, miközben az uniós gazdák ráfordítási költségei 2000 és 2010 között összességében átlagosan közel 40%-kal emelkedtek;
 5. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy sürgősen tűzzék napirendre a haszonkulcsok igazságtalan megoszlásának problémáját az élelmiszerláncban, különös tekintettel a mezőgazdasági termelők megfelelő jövedelmére; elismeri, hogy a fenntartható termelési rendszerek ösztönzése érdekében a gazdálkodók e téren történt beruházásait és elkötelezettségüket kompenzálni kell; hangsúlyozza, hogy az erők ütköztetése helyett együttműködési kapcsolatokat kell kialakítani;
 6. emlékeztet, hogy az agrárpolitikának lehetővé kell tennie a kis és közepes méretű gazdaságok – beleértve a családi gazdaságokat is – számára, hogy méltányos jövedelemhez jussanak, minőségileg és mennyiségében megfelelő, a fogyasztók számára elérhető árú élelmiszert állítsanak elő, munkahelyeket teremtsenek, ösztönözzék a vidék fejlődését és biztosítsák a környezet védelmét, valamint a fenntarthatóságot;
 7. ismételten hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak tevékeny szerepet kell vállalniuk az élelmiszerlánc szereplőinek megfelelő részvétele mellett működő konzultációs fórumok létrehozásában és a meglévő fórumok támogatásában, a párbeszéd elősegítése és iránymutatások megállapítása érdekében, hogy méltányosabb és kiegyensúlyozottabb viszonyok alakuljanak ki; emlékeztet arra, hogy az ilyen hivatalos konzultációk hozzájárulnak a termelők és a beszállítók védelméhez és az elosztási ágazat megtorló intézkedéseinek megakadályozásához;

2012. január 19., csütörtök

8. kéri a nemzeti és az európai versenyhatóságokat, valamint a termelésben és a kereskedelemben érintett egyéb szabályozó hatóságokat, hogy lépjenek fel az erőfölényükkel visszaélő olyan nagy- és kiskereskedők felvásárlói gyakorlataival szemben, akik a gazdákat rendre szélsőségesen egyenlőtlen alkupozícióba kényszerítik;

9. a hatékonyabb és tisztességesebb kiskereskedelmi piacról szóló állásfoglalásában a Bizottság által saját magára ruházott hatáskörökkel összhangban nyomatékosan felhív a visszaélészerű és tisztességtelen gyakorlatok egyértelmű, szigorú és objektív fogalommeghatározására, ideértve a fogalmak szűkebb meghatározását és pontosabb körülhatárolását, hogy azok külön szabályozás, felügyelet és objektív szankciók tárgyát képezhessék;

10. felhívja a figyelmet az alábbiakban – a teljesség igénye nélkül – felsorolt, a termelők által az élelmiszer-ellátási lánc működésével összefüggésben aggályosnak tartott gyakorlatokra:

I) Hozzáférés a kiskereskedelemhez:

- i. előleg fizetése a tárgyalások megkezdéséhez
- ii. listázási díjak
- iii. piacra lépési díjak
- iv. polcpénz
- v. kötelező árengedmények
- vi. késleltetett fizetés
- vii. árazás
- viii. a „legnagyobb kedvezményben részesített ügyfél” záradék

II) Tisztességtelen szerződési feltételek vagy a szerződési feltételek egyoldalú megváltoztatása:

- i. a szerződési feltételek egyoldalú és visszamenőleges megváltoztatása
- ii. a szerződés egyoldalú megszegése
- iii. kizárólagossági záradékok/díjak
- iv. kötelező hozzájárulás a saját márkákhoz
- v. szabványszerződések kötelezővé tétele
- vi. megtorlás alkalmazása
- vii. írásba nem foglalt szerződéses megállapodások
- viii. árrés visszanyerése
- ix. túlzó engedmények
- x. késleltetett fizetés
- xi. hulladékfeldolgozás/-elszállítás költségének kifizettetése
- xii. kollektív vétel/közös tárgyalás
- xiii. fordított árverések
- xiv. irreális szállítási határidők

2012. január 19., csütörtök

- xv. (meghatározott) csomagolóanyag-gyártó vagy csomagolóanyag kötelezővé tétele
- xvi. (meghatározott) logisztikai platform vagy operátor kötelezővé tétele
- xvii. előzetes megállapodásban nem szereplő promóciók kifizetése
- xviii. promóciós áru túlrendelése
- xix. térítés fizettetése adott értékesítési szint el nem érése esetén
- xx. bizonyos értékesítési szint felett további árengedmény kikényszerítése a szállítótól
- xxi. termékek egyoldalú kivonása az üzletekből
- xxii. a (nem értékesített) áru feltétel nélküli visszaküldése
- xxiii. a termék értékcsökkenése vagy a lopások költségeinek áthárítása szállítókra
- xxiv. a fogyasztói panaszokkal kapcsolatos indokolatlan költségek áthárítása a szállítókra;
11. kéri, hogy hozzanak létre keretet e gyakorlatok eredményes ellenőrzésére az ágazat teljes körű vizsgálata révén, igazgatási vagy igazságszolgáltatási eszközök segítségével, majd ezt követően alakítsanak ki olyan értékelési és nyomon követési rendszert, melyet a tagállamok működtetnek és a Bizottság ellenőriz, és amely hatékonyan és kellő időben alkalmazott, visszatartó erejű szankciókat tartalmaz;
12. a szerződéses feltételekre és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra tekintettel kéri olyan hatékonyabb eszközök bevezetését, amelyekkel – figyelembe véve a késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló irányelv rendelkezéseit – biztosítható a fizetési határidők betartása, valamint kéri, hogy vezessenek be új eszközöket a szállítás ideje és a kifizetés beszállítóhoz való tényleges beérkezésének időpontja közötti időtartam hosszának európai szintű minimalizálása és harmonizálása érdekében; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy sürgős megoldásokra van szükség a rövid ideig eltartható áruk termelői által tapasztalt konkrét problémák rendezése céljából, akik komoly likviditási nehézségekkel küzdenek;
13. tudomásul veszi a Bizottságnak a KAP reformjáról szóló javaslattervezetében szereplő intézkedéseket, melyek a gazdálkodók élelmiszer-ellátási láncbeli pozíciójának erősítését célozzák a termelői szervezetek és az ágazati szervezetek támogatásával és a termelők és fogyasztók közötti rövid élelmiszer-ellátási láncok előmozdításával; meggyőződése, hogy a gazdák pozíciójának a fokozottabb belső szervezethez és a szakszerűbb megközelítés révén történő erősítése hozzájárul annak biztosításához, hogy méltányosabb részt szerezzenek a hozzáadott értékből;
14. üdvözlö a Bizottság arra vonatkozó ajánlását, hogy a tagállamok működjenek együtt a szerződéses gyakorlatok bejelentésével kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréje terén, valamint üdvözlö, hogy szabvány-szerződéseket dolgozzanak ki;
15. kéri az Európai Bizottságot, hogy fejlessze tovább az európai élelmiszerár-megfigyelési eszközt, és dolgozzon ki felhasználóbarát, átlátható és többnyelvű felületet, amely lehetővé teszi a fogyasztók és az érdekelt felek számára az alapvető élelmiszerek árának összehasonlítását az élelmiszer-ellátási lánc minden szintjén az egyes tagállamokon belül és a tagállamok között is, és amely figyelembe veszi az eltérő megélhetési költségeket az egyes tagállamokban;

2012. január 19., csütörtök

16. felszólítja a Bizottságot, hogy pontosítsa a mezőgazdaságra vonatkozó versenyszabályok alkalmazását azzal a céllal, hogy a gazdálkodókat és szakmaközi szervezeteiket olyan eszközökkel lássák el, amelyek lehetővé teszik tárgyalási pozíciójuk javítását; kéri a meglévő uniós versenyjog értékelését és oly módon történő módosítását, hogy az jobban figyelembe vegye a vertikális koncentrációnak az élelmiszer-ellátási lánc egészére gyakorolt káros hatásait, és ne csupán az egyes vállalatok piacon belüli relatív pozíciójára összpontosítson, illetve a versenytorzulást ne csak a fogyasztókra gyakorolt negatív hatása alapján ítélje meg;

17. felkéri a Bizottságot, hogy jobban hangolja össze különböző szolgálatainak munkáját annak érdekében, hogy Európa-szerte hatékonyabb szerepet játszhasson az árak nyomon követésében az élelmiszer-ellátási lánc egészében, valamint a kiskereskedelem dinamikája és a relatív piaci részesedés nyomon követésében; kéri egy független élelmiszer-kereskedelmi ombudsman tisztségének létrehozását, aki a koordináció és az információk megosztása érdekében kapcsolatot tartana az érintett kereskedelmi és versenyhatóságokkal és az egyes tagállamokban működő nemzeti élelmiszer-kereskedelmi ombudsmanokkal; úgy véli továbbá, hogy az európai ombudsmannak és a különböző nemzeti ombudsmanoknak kellene felelnie a vonatkozó jogszabályoknak való megfelelés biztosításáért és azért, hogy idejében megfelelő szankciókra tegyenek javaslatot;

18. kéri a Bizottságot, hogy készítsen mélyreható tanulmányt a 27 nemzeti versenyhatóság és versenypolitika közötti megközelítésbeli különbségekről, és ösztönözze az élelmiszer-termelési láncban belüli valamennyi partnert bevonó megoldásokat, amelyek megakadályozzák, hogy a bemeneti és a kimeneti lánc egyetlen vagy csupán néhány eleménél – gyakran a mezőgazdasági termelő kárára – erőfölénnyel való visszaélés alakuljon ki;

19. úgy véli, hogy prioritásként kell kezelni egy uniós szintű tájékoztató kampányt, amely tájékoztatja a gazdákat szerződéses jogaikról, a leggyakoribb jogellenes, tisztességtelen és visszaélésszerű szerződéses és kereskedelmi gyakorlatokról, valamint a visszaélések bejelentésére rendelkezésükre álló eszközökről;

20. úgy véli, hogy az élelmiszer-elosztási láncban tapasztalható egyensúlyhiányok orvosolásához önszabályozásra, illetve szabályozásra és a versenyjog kiigazítására van szükség; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az összes érdekelt féllel, köztük a gazdák, az ipar, a beszállítók, a kiskereskedők és a fogyasztók képviselőivel partnerségben elő kell mozdítaniuk bevált gyakorlatok és/vagy magatartási kódexek kidolgozását, a lehető legjobban kihasználva a meglévő szinergiákat;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Európai Unió újstratégiája

P7_TA(2012)0013

Az Európai Parlament 2012. január 19-i állásfoglalása a polgárok szolgálatában álló európai uniós újstratégiáról (2011/2148(INI))

(2013/C 227 E/04)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés XIX. címének a technológiai kutatási és fejlesztési politikáról és az úrpolitikáról szóló 189. cikkére, amely kifejezetten említi egy európai úrpolitika kidolgozását a tudományos és műszaki fejlődés, az ipar versenyképessége és az uniós politikák végrehajtásának elősegítése érdekében,

2012. január 19., csütörtök

- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az Európa 2020 stratégiáról szóló 2010. június 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában – A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című, 2010. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2010)0614),
- tekintettel az „Iparpolitika a globalizáció korában” című, 2011. március 9-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Az Európai Uniónak a polgárok szolgálatában álló űrstratégiája felé” című, 2011. április 4-i bizottsági közleményre (COM(2011)0152),
- tekintettel „Az Európai Uniónak a polgárok szolgálatában álló űrstratégiája felé” című, 2011. május 31-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a „Világűr: a bővülő Unió új horizontjai – Cselekvési terv az európai űrpolitika végrehajtására” című, 2003. november 11-i bizottsági fehér könyvre (COM(2003)0673),
- tekintettel az EK és az Európai Űrügynökség közötti keretmegállapodás megkötéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/578/EK határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel „Az európai műholdas navigációs programok félidős értékelése” című bizottsági jelentésre (COM(2011)0005),
- tekintettel „Az európai műholdas navigációs programok félidős felülvizsgálatáról: a végrehajtás értékelése, a jövő kihívásai és finanszírozási kilátások” a végrehajtás értékelése, a jövő kihívásai és finanszírozási kilátások című, 2011. június 8-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai műholdas rádió navigációs programnak (Galileo) a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás és a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret szerinti finanszírozásáról szóló 2007. június 20-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az „Költségvetés az Európa 2020 stratégia számára” című, 2011. június 29-i bizottsági közleményre (COM(2011)0500),
- tekintettel az európai műholdas navigációs programok (EGNOS és Galileo) végrehajtásának folytatásáról szóló 683/2008/EK rendeletrre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „Globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés (GMES): Teszünk bolygónk biztonságáért!” című bizottsági közleményre (COM(2008)0748),
- tekintettel a „Globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés (GMES): Az űrkomponenssel kapcsolatos kihívások és következő lépések” című bizottsági közleményre (COM(2009)0589),
- tekintettel az európai Föld-megfigyelési programról (GMES) és annak kezdeti működéséről szóló, 2010. szeptember 22-i 911/2010/EU rendeletrre ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 57. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0093.

⁽³⁾ HL L 261., 2004.8.6., 63. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0265.

⁽⁵⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 226. o.

⁽⁶⁾ HL L 196., 2008.7.24., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 276., 2010.10.20., 1. o.

2012. január 19., csütörtök

- tekintettel az Európai GNSS Ügynökség létrehozásáról szóló 912/2010/EU rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Cselekvési terv a globális navigációs műholdrendszer (GNSS) alkalmazásairól” szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0308),
- tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
- tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A7-0431/2011),
- A. mivel a tudományos és technikai fejlődés, az ipar versenyképessége és politikai végrehajtásának elősegítése érdekében az EUMSZ 189. cikke kifejezetten szerepet ad az Európai Uniónak az űrpolitika kidolgozásában;
- B. mivel az űrpolitika az Európa 2020 stratégia kulcsfontosságú eleme, és az iparpolitikára vonatkozó kiemelt kezdeményezés szerves részét képezi;
- C. mivel a műholdas kommunikációs szolgáltatások már az uniós kormányok és polgárok szolgálatában állnak;
- D. mivel magas képzettséget igénylő munkahelyek létrehozásával, kereskedelmi lehetőségek biztosításával, az innováció ösztönzésével és a polgárok jólétének és biztonságának javításával támogatja az intelligens, fenntartható és inkluzív gazdaságra irányuló célkitűzéseket;
- E. mivel a világűr stratégiai jelentőséggel bír Európa számára, és kulcselemét képezi független döntéshozatalának és fellépésének;
- F. mivel az európai űripar 5,4 milliárd euró konszolidált árbevételt ér el és 31 000 magasan képzett munkavállalót foglalkoztat;
- G. mivel az európai műholdas kommunikációs ágazat alapvető eleme az életképes európai űripar fenntartásának, mivel az európai ipar forgalmának több, mint fele a távközlési műholdak előállításából és pályára állításából származik;
- H. mivel az Európai Parlament folyamatosan támogatta– a Galileo és az EGNOS programok által végrehajtott – európai globális navigációs műholdrendszert, melynek célja az európai polgárok mindennapi életének javítása, Európa autonómiájának és függetlenségének biztosítása, valamint a műholdas navigációhoz kapcsolódó csúcstechnológiai világpiaci jelentős részének megszerzése;
- I. mivel az EU jelenleg az USA globális helymeghatározó rendszerétől (GPS) függ egyes tevékenységeiben, amelyek értéke hozzávetőlegesen a GDP 7%-ának felel meg, és így erre a rendszerre kell hagyatkoznia, és tekintettel arra, hogy a Galileo a várakozások szerint olyan előnyöket fog nyújtani az amerikai GPS-hez képest, mint a megnövelt pontosság, a globális integritás, a szolgáltatás hitelesítése és garanciája, továbbá stratégiai autonómiát ad majd az Európai Unió számára; tudomásul véve azt a jelentős szerepet, amelyet Európában a Galileo tölthet be számos szolgáltatás versenyképességének és minőségének javításában;
- J. mivel a programhoz kapcsolódó, és többek között a pontatlan költségbecslés és költséggazdálkodási stratégiák miatt megnövekedett költségek csak a kezdeti operatív képesség (Initial Operating Capacity, IOC) elindításának finanszírozását teszik lehetővé a jelenlegi költségvetésből;
- K. mivel a Bizottság a 2014-2020-as többéves pénzügyi keret kapcsán javaslatot nyújtott be a Galileo finanszírozására, és mivel a keret nem tartalmazza a GMES-program finanszírozását, ezzel jelentősen veszélyeztetve e program jövőjét;

⁽¹⁾ HL L 276., 2010.10.20., 11. o.

2012. január 19., csütörtök

- L. mivel a Bizottságnak mind a Galileo, mind pedig a GMES-program tekintetében világos és részletes értékelést kell bemutatnia az összes lehetséges technikai választási lehetőségről, illetve a hozzájuk kapcsolódó költségekről és előnyökről azt megelőzően, hogy döntés születne a következő többéves pénzügyi keret uniós költségvetésének terhére történő további pénzügyi kötelezettségvállalásról;
- M. mivel a GMES szintén egy, az európai polgárok szolgálatában álló, európai irányítású kiemelt program, amely geoinformációkat szolgáltat, hogy támogassa az állami intézményeket a környezeti irányításra, kockázatkezelésre és a polgárok védelmére vonatkozó politikák végrehajtásában; mivel a GMES-programnak biztosítania kell a környezetvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos információs szolgáltatásokhoz való hozzáférés folyamatosságát a világűrbe telepített vagy lokális állandó megfigyelési infrastruktúrákon keresztül, a lehető legnagyobb mértékben felhasználva az Európában rendelkezésre álló forrásokat;
- N. mivel az ambiciózus K+F programmal támogatott versenyképes csúcstechnológiai űripar és olyan kiegészítő tevékenységek, mint a világűr felfedezése, az űrinfrastruktúrák biztonságossá tétele és a nemzetközi együttműködés kulcsfontosságú ágazatok az űrpolitika sikerre vitele szempontjából;
- O. mivel – ahogyan azt az Európai Bizottság hangsúlyozza – az európai űrpolitika célkitűzéseinek elérése érdekében biztosítani kell a világűrhez való független hozzáférést;
- P. mivel az európai ipari know-how kulcsfontosságú az európai űrpolitika sikerre vitele szempontjából, és a nagy európai programok fontos szerepet játszanak az európai integrációban és a versenyképességben;

Az európai űrstratégia célkitűzései

1. az Európai Uniónak a polgárok, a politikai és diplomáciai szolgálatában álló átfogó és felhasználó-orientált űrstratégiája első lépéseként üdvözli a Bizottság „Az Európai Uniónak a polgárok szolgálatában álló űrstratégiája felé” című közleményét; úgy véli, hogy az Európai Uniónak a downstream űrszolgáltatások fejlesztésére kell összpontosítania erőfeszítéseit a polgárok javára, célul tűzve ki a politikaformálás és annak végrehajtásának javítását; úgy véli, hogy a Galileohoz és a GMES-hez hasonló űrprogramok megfelelő célú alkalmazása az érintett ágazatokban jelentős költségmegtakarítást eredményezhet, valamint a régiók és a helyi közösségek hasznára válhat;
2. fontosnak tartja, hogy az űrpolitika olyan realista politika legyen, amely javítja az európai polgárok mindennapi életét, lehetővé teszi az új gazdasági növekedést, erősíti az innovációs potenciált és támogatja a világszínvonalú tudományos haladást; hangsúlyozza, hogy az űrmegoldások (a legmodernebb technológiákra és a versenyképes európai ipari alapra támaszkodva) nélkülözhetetlenek napjaink fontos társadalmi kihívásainak, mint például a természeti katasztrófák kezeléséhez, az erőforrások és az éghajlat nyomon követéséhez, a távközlési ágazat fejlesztéséhez, valamint az alkalmazások elősegítéséhez az éghajlat-változási politikák, a területfelhasználás-tervezés, a környezeti gazdálkodás, a mezőgazdaság, a tengeri biztonság, a halászat és a közlekedés terén;
3. megjegyzi a műholdas hálózatok abban betöltött fontos szerepét, hogy 2013-ig elérjék az EU teljes szélessávú internet-lefedettségét, ezzel támogatva az EU digitális menetrendje céljainak teljesítését;
4. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy alágazat-specifikus űrhajózás-ipari stratégiát kíván létrehozni; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy ezt a stratégiát nem csak az ESA-val és a tagállamokkal kell egyeztetni, hanem az Európai Parlamenttel is;
5. úgy véli, hogy az Európai Unió feladata, hogy egy egységes európai megközelítés kialakítása érdekében az összes érdekelt féllel együttműködve összehangolja és megerősítse a nemzeti űrpolitikákat és űrprogramokat; hangsúlyozza, hogy ennek a megközelítésnek azt kell célul kitűznie, hogy támogassa a szilárd, versenyképes és önálló uniós ipari bázis létrehozását, és hogy az űrendszerek közép- és hosszú távú tervezésére, fejlesztésére, elindítására, működtetésére és hasznosítására –ideértve a pénzügyi és jogalkotási mechanizmusokat is – alkalmas iparpolitikát megszilárdítsa;

2012. január 19., csütörtök

6. üdvözlí az Európa úrinfrastruktúrájának erősítésére irányuló stratégia célkitűzéseit, és támogatja a kutatást az európai ipari bázis európai technológiai függetlenségének fokozása, az űrágazat és más ipari ágazatok közötti gyümölcsöző kapcsolatok előmozdítása, valamint az európai versenyképesség motorját jelentő innováció ösztönzése érdekében;

7. azonban megjegyzi, hogy a kiemelt intézkedéseket jól meghatározza a Bizottság közleménye, de ezek részben továbbra is általánosak; hangsúlyozza, hogy e kiemelt intézkedéseket pontosítani kellene, és tartalmazniuk kellene az összes technikai opció értékelését, valamint az ezekhez kapcsolódó költségeket, kockázatokat, előnyöket és társadalmi következményeket, beleértve az Európai Unió ipari bázisára és az európai iparpolitikára gyakorolt összes lehetséges hatást; rámutat, hogy az európai űrprogramnak az európai hozzáadott értéket teremtő területekre kell összpontosítania, és el kell kerülnie az erőfeszítések szétforgácsolódását, illetve az ESA által végzett tevékenységekkel való párhuzamosságot;

8. hangsúlyozza, hogy az űrpolitika tekintetében egyértelmű irányításra van szükség – az Európában meglévő kapacitások eredményes alkalmazása révén, illetve hatékony felülvizsgálati és koordinációs mechanizmusokkal – a prioritások összehangolása, illetve a nemzeti alapokból és az Európai Unió, az ESA és más európai űrügynökségek, illetve jelentős európai uniós ügynökségek alapjaiból származó források megfelelő kezelése érdekében;

9. megállapítja, hogy az Európai Űrtanács eddig megtartott hét ülésén csak egy alkalommal említették futólág az európai közlekedést, és az űrpolitika közlekedésre kifejtett hatását nem vitatták meg részletesen az Űrtanácsok ülésein, ami az eljárás eredményeiben is tükröződik;

10. kiemeli, hogy jobban meg kell érteni a jelentős ágazatok úrtól való függését, és arra ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy mozdítsák elő az űr közismertségének növekedését;

11. emlékeztet arra, hogy a közlekedési ágazat kulcsszerepet játszik az EU 20-20-20-as széndioxid-kibocsátási és energiafogyasztási, valamint az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérésében, és arra, hogy a fenntartható növekedés nem valósulhat meg hatékony közlekedési ágazat nélkül;

12. úgy véli, hogy az Európai Uniónak szüksége van űrstratégiára annak biztosítása érdekében, hogy az űrtechnológia valamennyi közlekedési mód esetén teljes mértékben hozzájárulhasson a biztonságosabb és hatékonyabb forgalomirányításhoz és közlekedésszabályozáshoz;

13. egyetért a Bizottsággal abban, hogy Európának meg kell őriznie a világűrhez való független hozzáférést ahhoz, hogy űrpolitikájának megvalósításával kapcsolatban maga elé tűzött célokat el tudja érni és továbbra is élvezhesse az űrtechnológiai alkalmazások hatásait; ezért arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az indítórakéták stratégiai területén dolgozzon ki konkrét javaslatokat, elsősorban azzal, hogy a világűrrel kapcsolatos iparpolitika keretében kiemelt figyelmet fordít erre a területre;

14. hangsúlyozza az indítórakéta-rendszerek kiemelt fontosságát az űrpolitikában, és hangsúlyozza, hogy új európai politikai lendületre van szükség e tekintetben, figyelembe véve azt a kritikus pénzügyi helyzetet, amellyel az indítási szektor világszerte szembesül;

A Galileo és a GMES kiemelt projektek

15. úgy véli, hogy a Galileo az Európai Unió egyik kiemelt programja és az első globális műholdas navigációs rendszer, amelyet polgári célra hoztak létre, és amelynek köszönhetően az Unió egy stratégiai területen független lehet;

16. kéri, hogy a Bizottság megfelelő módon egészítse ki a jogszabályi és a pénzügyi keretet, különös tekintettel a 2014-2020 közötti időszakra szóló pénzügyi keret, a hatékony irányításra vonatkozó megközelítés, a Galileo-szolgáltatások és a felelősségre vonatkozó szabályok kialakítása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a Galileo működőképessé tétele és a teljes használatba vételére való felkészülés érdekében;

— meg kell határozni a Galileo jövőbeli tevékenységeinek irányítására vonatkozó elveket;

2012. január 19., csütörtök

— átfogóan racionalizálni kell a program szervezési szerkezetét;

17. úgy véli, hogy a kezdeti operatív képességet – amely a kezdeti szolgáltatások nyújtására képes – legkésőbb 2014-re meg kell valósítani annak biztosítása érdekében, hogy valóban a Galileo legyen a vevőkészülékek gyártóinak második hivatkozási GNSS-rendszere; üdvözlí, hogy 2011. október 21-án két in-orbit működő navigációs műholdat indítanak el a Kourouban található európai űrkikötőből;

18. meggyőződése, hogy a 27 műholdból és megfelelő számú pótműholdból álló rendszeren, valamint a megfelelő földi infrastruktúrán alapuló teljes operatív képesség (Full Operating Capacity, FOC) előfeltétele a Galileo hozzáadott értékének eléréséhez a hitelesítés, a magas fokú pontosság és a folyamatos szolgáltatás szempontjából, és ezáltal a gazdasági és társadalmi előnyök learatásához; aggódik azért, hogy a Galileo esetleg elveszítheti előnyét, ha a rendszer nem lesz időben teljes, és ha a szolgáltatások értékesítése és nemzetközivé tétele nem megfelelően történik; úgy véli, hogy a teljes operatív képesség (FOC) teljesítésének az európai intézmények általi világos és egyértelmű támogatása szükséges a felhasználóknak és a befektetőknek az Európai Unió hosszú távú elkötelezettségéről való meggyőzéséhez;

19. úgy véli, hogy a Galileo tekintetében elfogadandó pénzügyi tervet olyan módon kell elkészíteni, hogy biztosíthatóak legyenek a hosszú távú követelmények és a folyamatosság, ideértve az üzemeltetési, karbantartási és tartalékbeszerzési költségeket is;

20. arra sürgeti a Bizottságot és az Európai GNSS Ügynökséget, hogy fokozottabban törekedjenek a potenciális felhasználók és befektetők GNSS-szel kapcsolatos tájékozottságának növelésére, támogassák a GNSS-re épülő szolgáltatások igénybevételét, valamint mérjék fel és összesítsék az említett szolgáltatások iránti európai keresletet;

21. határozottan úgy véli, hogy a GNSS számára csak úgy biztosítható kiegészítő finanszírozás, ha a döntéshozók és a közvélemény figyelmét sikerül felhívni azokra a költségekre és előnyökre, amiket a GNSS kínálhat az EU gazdasága és társadalma számára; üdvözlí az olyan konkrét kezdeményezések megvalósítását, mint például a Galileo Masters ötletverseny;

22. emlékeztet arra, hogy az EGNOS egy valódi és működő program; meggyőződése, hogy teljes mértékben hasznosítani kell e programot, és alkalmazásait konkrét módon kell kiaknázni; felhívja a figyelmet az EU egészét felelő EGNOS rendszer fontosságára a közös piac megszilárdítása tekintetében, és hangsúlyozza, hogy ki kell terjeszteni a rendszert Dél-, Kelet- és Délkelet-Európára, valamint a földközi-tengeri régióra, Afrikára és az Északi-sarkvidékre is;

23. hangsúlyozza, hogy a Galileo és az EGNOS igen fontos szerepet játszik az egységes európai égbolt kialakításában és az európai légiforgalom-irányítás biztonságának és költséghatékonyságának továbbfejlesztésében, és emiatt a technológiai fejlődést és az ipari kapacitás növekedését biztosító kutatás és fejlesztés stabil finanszírozása, valamint a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáféréseinek megkönnyítése mellett a két program megvalósítása céljából ambiciózus és szoros menetrend kialakítására van szükség az egységes európai égbolt időben történő kialakításának előfeltételeként; ez utóbbi az uniós integráció elmélyítése és az európai közös piac erősítése szempontjából stratégiai jelentőségű;

24. véleménye szerint az EGNOS és a Galileo polgári repülés területén való alkalmazásának előmozdítása stratégiai követelmény az egységes európai égbolt megvalósítása szempontjából, különösen a leszállási eljárásokat és a kisebb repülőtereket illetően;

25. felszólítja a tagállamokat, hogy ismételten erősítsék meg az olyan európai űrprojektek melletti elkötelezettségüket, mint a SESAR, amelyek létfontosságúnak fognak bizonyulni a jövőbeli növekedés és munkahelyek szempontjából a különböző ágazatokban;

26. kéri a Bizottságtól és a tagállamoktól, hogy biztosítsák a katonai és polgári űrhasználatra vonatkozó stratégiák finanszírozásának és együttműködésének átláthatóságát;

2012. január 19., csütörtök

27. hangsúlyozza, hogy a Galileo és az EGNOS igen fontos a hatékony és környezetvédelmi szempontból fenntartható közúti forgalomirányítás, az úthasználati díjbeszedő rendszerek, az eCall és a valós idejű nyomkövető rendszerek, illetve a jövőbeli digitális menetíró készülékek szempontjából;

28. hangsúlyozza, hogy a veszélyes és szennyező áruk szállításának nyomon követése elsőbbséget kell hogy élvezzen a műholdas megfigyelő és navigációs rendszerekben;

29. úgy véli, hogy a GMES szintén olyan uniós kiemelt program, amely alapvető szerepet tölt be a Föld megfigyelésében; hangsúlyozza a GMES program jelentőségét és hozzájárulását az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez, a növekedés és a zöld gazdaság támogatásához, valamint a technológiába és infrastruktúrába való hosszú távú beruházásokhoz; újra kiemeli a GMES program jelentőségét, amely alapvető fontosságú eszköz az éghajlatváltozás és a környezeti pusztulás elleni küzdelemben; megállapítja, hogy az információk nemzeti, regionális és világszintű szerzése és elemzése révén a GMES pontos és hasznos adatok szolgáltatását teszi lehetővé a következő területek számára: légköri, tengeri és szárazföldi megfigyelés, polgári védelem, kockázatok megelőzése, korai veszélyjelző rendszerek, illetve természeti, környezeti vagy ember által előidézett katasztrófákat követő veszélyhelyzetek kezelése és helyreállítási műveletek, tengeri és parti felügyelet, mezőgazdasági fejlesztés, víz- és talajgazdálkodás, valamint regionális tervezés olyan innovatív környezeti állapotfelmérés és jelentési technológia alkalmazása révén, amelyben az űrbeli és lokális adatok összekapcsolhatók;

30. sürgeti a Bizottságot, hogy egészítse ki a jogszabályi keretet, és tegyen javaslatot a hatékony irányításra a program fejlesztésének és irányításának különböző szintjein az EU meglévő állami szerveinél, többek között az uniós ügynökségeknél, valamint a magánszférában meglévő szakismertetek bevonásával a felhasználói szolgáltatások fejlesztése és koordinálása érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy a GMES program finanszírozásához rendeljen forrásokat a 2014–2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretben; megismétli, hogy a GMES finanszírozásának a többéves pénzügyi keretbe történő belefoglalása révén elkerülhető lenne, hogy a szolgáltatások és információk területén a hetedik kutatási keretprogramban engedélyezett befektetések kihasználatlanokká váljanak; rámutat, hogy a hosszú távú gazdasági támogatást célzó pénzügyi terv hiánya miatt a mostanáig megvalósult beruházások haszontalanná válnak; úgy véli, hogy arra kérni a tagállamokat, hogy továbbra is fedezzék a program elindításának költségeit, valamint finanszírozzák éves fenntartását, hosszú távon nagyobb költségekhez, a keletkező információkhoz való hozzáférés és az európai polgárok számára jelentett előnyök terén pedig egyenlőtlenséghez vezetne, valamint valószínűleg a program ideiglenes felfüggesztését, ezt követően az adatszolgáltatás terén fennakadást, végül pedig az Európán kívüli űrinfrastruktúráktól való függőséget eredményezne, ami bizonytalan gazdasági helyzetet teremtene az ágazat ipara számára;

31. kiemeli, hogy a GMES program 3 milliárd eurós kiadásaira 2013-ig van fedezet (a műholdak 2,3 milliárd euróba, a kapcsolódó szolgáltatások pedig 700 millió euróba kerülnek), a program 2014–2020 közötti időszakban való működtetéséhez szükséges összeget pedig évi 850 millió euróra becsülik; kéri a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a köz- és magánszféra közötti partnerséget és vonjon be több magántőkét;

32. kéri, hogy a Bizottság e program tényleges sikerének lehetővé tétele és annak elérése érdekében, hogy célkitűzése 2014-től teljes egészében működőképes legyen, az összes lehetséges opció vizsgálata alapján javasoljon hosszú távú irányítási és pénzügyi keretet, és határozzon meg egy, a szolgáltatások adatainak megfelelő kezelését és szolgáltatását biztosító operatív szervezeti rendszert; úgy véli, ezt össze kell kapcsolni egy közös európai adatpolitikával, hogy biztosítsák a nyitott hozzáférést és a meglévő adatok elérhetőségét; a rendszer átjárhatóságának, folytonosságának és irányításának maximalizálása érdekében fontosnak tartja a nemzeti ügynökségekkel együtt bevezetendő megállapodások meghatározását; úgy véli, hogy különbséget kell tenni egyrészt a tudományos felhasználás és a kereskedelmi felhasználás között, másrészt az Európai Űrügynökség által végzett fejlesztési tevékenységek, valamint a kiépítési tevékenységek, a műveletek és a rendszerfejlesztések között, amelyek európai struktúrákat és sajátos kompetenciákat követelnek meg;

33. elismeri a társadalmi hasznot, amelyben a GMES-szolgáltatások felhasználói részesülhetnek, amelyek számára a folyamatosság és a fenntarthatóság alapvető fontosságú, hogy a lehető legjobban ki tudják használni a program nyújtotta megfigyelési infrastruktúrák potenciálját;

2012. január 19., csütörtök

Biztonságos világűr a biztonsági és védelmi célkitűzések szolgálatában

34. támogatja a Bizottságnak a GMES-program határellenőrzést célzó „biztonsági” összetevője megerősítésére, az Unió külső tevékenységének támogatására, a tengeri ellenőrzésre, az összetett vészhelyzetekre, a humanitárius segélyezésre és a polgárvédelemre stb. vonatkozó gondolatait, a kezelt adatok érzékenységeinek és annak figyelembevétele mellett, hogy védeni kell a magánélethez való jogot és más polgári jogokat;

35. úgy véli, hogy az űrpolitikának fel kell ölelnie a kritikus európai űrinfrastruktúra védelmére és a nem használt felszerelés biztonságos hasznosítására irányuló politikákat is; megállapítja, hogy az európai gazdaság, az európai politikák és társadalom egyre jobban függ az űrinfrastruktúrától, és hangsúlyozza, hogy az űrinfrastruktúra mint kritikus infrastruktúra alapvető fontosságú az európai döntéshozatal önállóságának megerősítésében; úgy véli, hogy egy európai űrfigyelő rendszer létrehozása (Space Situation Awareness) hozzájárulna a kritikus európai űrinfrastruktúráknak az űrjárművek közötti, illetve az űrszeméttel vagy Föld közeli tárgyakkal való összeütközésekkel kapcsolatos kockázatokkal, valamint az űrmeteológiai kockázatokkal szembeni védelméhez; az a véleménye, hogy minden új európai program létrehozásának azokon a meglévő kapacitásokon, kompetenciákon és infrastruktúrákon kell alapulnia, amelyek beruházásokat követeltek az egyes tagállamok részéről, és hogy a jelenleg hiányzó kapacitásokat fejleszteni kell;

36. úgy véli, hogy a műholdas kommunikációs szolgáltatások maximális kihasználása közvetlenül támogatni fogja az európai gyártóipar versenyképességét, erősíti az ipari bázist Európában, és választ ad a következő fő politikai célkitűzésekre:

- az EU teljes széles sávú internetes lefedettségének elérése, beleértve az újgenerációs szolgáltatásokat is, mivel a műholdas hálózatok elengedhetetlen elemei az EU digitális menetrendje céljainak eléréséhez szükséges technológiai mixnek;
- a fenntartható, biztonságos és intelligens szárazföldi, tengeri és légi közlekedés megvalósítása;
- az EU hozzájárulásának maximalizálása a fejlődő országokkal folytatott együttműködési programokban, és az EU millenniumi fejlesztési célok elérése terén tett hozzájárulásának javítása;
- megfelelő uniós szerep biztosítása az EU-n belül és kívül bekövetkező jövőbeli katasztrófákra adott válaszokban;

A kutatás és az innováció ösztönzése

37. úgy véli, hogy az Európai Uniónak szilárd tudás- és technológiai bázisra van szüksége ahhoz, hogy polgárainak szolgálatában a lehető legjobban kihasználja a világűrrel kapcsolatos alkalmazásokat, ha önállóan akar cselekedni, és versenyképes űripart szeretne, amely képes tisztességes feltételek mellett versenyezni a nem európai iparral; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú a jogszabályi, az igazgatási és a pénzügyi keret az ipar kutatásra és innovációra irányuló beruházásai érdekében; úgy véli, hogy az EU-nak beruházásokat kell végrehajtania, hogy biztosítsa a garantált európai hozzáférést a világűrhez és az űrbeli infrastruktúrához;

38. hangsúlyozza egy kutatási és innovációs stratégia fontosságát az űrpolitika terén, amely biztosítja a technológiai haladást, az ipari fejlődést és az EU versenyképességét, továbbá munkahelyeket teremt az EU-ban; úgy véli, hogy a világűrrel kapcsolatos európai K+F politikának biztosítania kell a szükséges technológiai rendelkezésre állását, a megfelelő érettséget, a szükséges szintű függetlenséget és a versenyfeltételek fennállása mellett; kéri, hogy a Bizottság készítsen stratégiai ütemezést az Európai Unió által, valamint az ESA és a tagállamok által a versenyképesség és az európai függetlenség eléréséhez, valamint a nemzetközi piacokhoz való hozzáféréshez szükséges minden technológiával, kompetenciával és kettős forrással kapcsolatban a K+F terén tett erőfeszítések közötti összhang biztosítása, valamint az európai programok kockázatainak csökkentése érdekében;

2012. január 19., csütörtök

39. szükségesnek tartja a piac ösztönzését szolgáló mechanizmusok és programok létrehozását a Galileo/EGNOS és a GMES programokból származó alkalmazások és szolgáltatások esetében, valamint a távközlési ágazat és azon szolgáltatások tekintetében, amelyek a különböző úrszolgálatok közös használatát irányozzák elő és ily módon hatékonyan tesznek eleget a polgárok elvárásainak;

40. továbbá az európai függetlenség és versenyképesség erősítése érdekében teljesíthető feltételek mellett szükségesnek tartja az önállóság megőrzését a világűrhez való hozzáférésben, az európai indító- és hordozórakéták igénybevételének elősegítésével, valamint az operatív és ipari szervezet közös elvárásokkal szembeni megfelelésének ellenőrzésével, és ezért arra ösztönzi a Bizottságot, hogy tegyen konkrét javaslatokat a indítórakéták stratégiai alágazatára vonatkozóan, elsősorban azzal, hogy a világűrrel kapcsolatos iparpolitika keretében kiemelt figyelmet fordít erre az alágazatra;

41. kéri, hogy a jövőbeli kutatási keretprogramokban a Bizottság megfelelő módon közelítse meg a pénzügyi és gyakorlati elvárásokat; különösen úgy véli, hogy a világűrrel kapcsolatos alkalmazások kutatását és fejlesztését a különböző ágazati kutatási területeket – például az éghajlatváltozás, a környezetvédelem, közlekedés, mezőgazdaság stb. – lehetővé tevő fő technológiaként kell integrálni, ahelyett, hogy különálló űrpolitikai témába építenék be;

42. kéri, hogy a Bizottság az ESA-val együttműködve vizsgálja meg az űrkutatás lehetőségeit, és jelölje meg ennek költségeit és potenciális előnyeit; úgy véli e tekintetben, hogy közös stratégiát kell kialakítani a nemzetközi partnerekkel egy olyan együttműködési megállapodáson keresztül, amely valamennyi érdekelt fél teljes körű egyetértésén és az Európai Unió ésszerű hozzájárulásain alapul;

Nemzetközi együttműködés

43. újonnan megerősíti, hogy a békés célú nemzetközi együttműködés az Európai Unió alapvető értékeinek egyike és szakpolitikáinak alapja; úgy véli, hogy a nemzetközi együttműködés várhatóan előmozdítja az európai technológiát, infrastruktúrát és szolgáltatásokat, a tudományos, technikai és ipari kiválóságot, az európai felhasználók számára az adatokhoz való optimális hozzáférést, a tudásmegosztást és az olyan alkalmazások interoperábilis fejlesztését, amelyek felhasználhatók az Európa és a világ előtt jelenleg álló nagy társadalmi kihívások leküzdésében; rámutat arra, hogy az Európai Uniónak vezető szerepet kell vállalnia az űrpolitika területén, és fenn kell tartania fontos stratégiai szerepét világszinten, különös tekintettel az űr megfigyelő rendszerről és világűr felfedezéséről folytatott nemzetközi tárgyalásokra; hangsúlyozza, hogy az űrpolitika terén tett erőfeszítések hatékonyabban teljesíthetők az ipari együttműködésekben és a nagy programokra, mint például a Nemzetközi Űrállomásra vonatkozó beruházások megosztásán keresztül;

44. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megfelelő uniós szerepet kell biztosítani az EU-n belül és kívül bekövetkező jövőbeli katasztrófákra adott válaszokban;

45. kéri, hogy a Bizottság a tagállamokkal és az ESA-val közösen dolgozzon ki egy nemzetközi együttműködési stratégiát az űrpolitika terén a stratégiai partnerekkel (Egyesült Államok, Orosz Föderáció és Japán) folytatott párbeszéd javítása érdekében, valamint hogy aknázza ki a más feltörekvő hatalmakkal, például Kínával, Indiával és Brazíliával történő hasonló párbeszéd kialakításában rejlő lehetőséget;

46. emlékezteti az Európai Unió döntéshozóit arra, hogy a világban az intézményi piacok legnagyobb része sajnos nem nyitott a nemzetközi versenyre, és hogy a tervezett nemzetközi együttműködéseknek a tisztességes kapcsolatokat lehetővé tevő feltételeken kell nyugodniuk;

47. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi együttműködésnek – amennyiben az kívánatos –, különösen a kutatás területén, a viszonyosság és a kölcsönös nyereségek alapján kell történnie; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a világűrrel kapcsolatban a legnagyobb versenytársaink intézményi piaci nem nyitottak a külföldi iparok, köztük az európai ipar előtt;

2012. január 19., csütörtök

Az Európai Unió és az ESA közötti kapcsolatok

48. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 189. cikke értelmében az Európai Unió megfelelő kapcsolatokat alakít ki az ESA-val annak érdekében, hogy a kölcsönös felelősségeket meghatározzák, elkerülve a szerepek és a beruházások közötti átfedéseket;

49. úgy véli, hogy az Unió növekvő érintettsége a világúrral kapcsolatban a kapcsolatok új meghatározását teszi szükségessé az ESA-val és a nemzeti ügynökségekkel, figyelembe véve azt, hogy az ESA és a nemzeti ügynökségek által fejlesztett technikai kompetenciák és programozás alapvetően az európai ipar technológiai kapacitásának és versenyképességének magas szinten való megőrzését szolgálják, és hogy az Európai Unió számára szükséges úrrendszerek műveleteire, fejlesztéseire és folytonosságára, valamint a piacok nemzetközi bővítésére és a felhasználók igényeire koncentrálnak;

50. felszólítja a Bizottságot, hogy lássa el politikai vezetőként és a megbízásából eljáró szervezetek felügyeleti szerveként betöltendő szerepét;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az élelmiszer-pazarlás megakadályozása

P7_TA(2012)0014

Az Európai Parlament 2012. január 19-i állásfoglalása: Hogyan kerüljük el az élelmiszer-pazarlást: hatékonyabb élelmiszerláncra irányuló stratégiák az EU-ban (2011/2175(INI))

(2013/C 227 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek az emberi egészség védelméről és a környezet minőségének megőrzéséről, védelméről és javításáról szóló 191. és 192. cikkére,
- tekintettel a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 98/2008/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió biohulladék-gazdálkodásáról szóló bizottsági zöld könyvről szóló, 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a „Tisztességes jövedelem a gazdáknak: hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc Európában” című, 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az élelmiszerbiztonsággal összefüggésben a mezőgazdaság stratégiai ágazatként történő elismeréséről szóló 2011. január 18-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 312., 2008.11.23., 3. o.

⁽²⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 48. o.

⁽³⁾ HL C 308. E, 2011.10.20. 22. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0006.

2012. január 19., csütörtök

- tekintettel „A KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése” című, 2011. június 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a hatékonyabb és tisztességesebb kiskereskedelmi piacról szóló, 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának az EU-27 élelmiszer-pazarlására vonatkozó előkészítő vizsgálatára (2010),
 - tekintettel a FAO globális élelmiszer-pazarlásról és élelmiszer-hulladékokról szóló 2011-es tanulmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0430/2011),
- A. mivel Európában az élelmiszerlánc teljes vertikumában – akár a fogyasztóig terjedően –, az egészséges és élelmezési célra alkalmas élelmiszereknek minden évben egyre növekvő mennyisége, egyes becslések szerint akár 50%-a is hulladékká válik és kárba vész;
- B. mivel a Bizottság által közzétett egyik tanulmány 89 millió tonnára, azaz fejenként 179 kg-ra becsüli a 27 tagállam éves hulladéktermelését, az egyes országok és a különböző ágazatok közötti számottevő eltérésekkel, a mezőgazdaság termelési szintű veszteségeinek és a kifogott majd a tengerbe visszadobott halmennyiség beszámítása nélkül; mivel ha nem hajtanak végre további megelőző fellépéseket vagy intézkedéseket, az élelmiszerhulladékok teljes mennyisége 2020-ra mintegy 126 millió tonnára (azaz 40%-kal) emelkedik majd;
- C. mivel az Európai Unió területén továbbra is 79 millió ember él a szegénységi küszöb alatt, vagyis az állampolgárok 15%-a részesül lakóhely szerinti országa átlagjövedelmének 60%-ánál alacsonyabb jövedelemben; mivel közülük 16 millióan részesültek élelmiszersegélyekben jótékonyági intézményeken keresztül;
- D. mivel a FAO által közzétett nyugtalanító számok szerint a világon jelenleg 925 millió embert fenyeget az alultápláltság veszélye és ez a szám egyre távolibbá teszi a szegénység és az éhínség arányának 2015-ig történő felére csökkentését előirányzó millenniumi fejlesztési célok megvalósítását;
- E. mivel a FAO vizsgálatai alapján a világ népességének 7-ről 9 milliárdra történő növekedése az élelmiszer-ellátás legalább 70%-os emelését teszi szükségessé 2050-ig;
- F. mivel a világ gabonatermelése az 1960-ban mért 824 millió tonnáról 2010-re mintegy 2,2 milliárd tonnára emelkedett, ami a termelés évi 27 millió tonnával való növekedését jelenti; mivel ha a világ mezőgazdasági termelése ezen az úton halad tovább, a gabonatermelésnek a maihoz képest 2050-re várható növekedése elegendő lesz a világ népességének élelmiszerral való ellátásához; mivel a betakarítás utáni veszteség a teljes termés mintegy 14%-át teszi ki, és további 15% vész el a szállítás során, illetve háztartási hulladékként, a 2050-re szükséges teljes kínálati növekedés háromötöde már azzal elérhető lenne, ha egyszerűen felhagynánk az élelmiszer-pazarlással;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0297.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0307.

2012. január 19., csütörtök

- G. mivel az élelmiszer-pazarlás csökkentése a világban uralkodó éhínség leküzdésének, a FAO által becslült kereslet-növekedés kezelésének, valamint a népesség tápláltsági szintje javításának jelentős előfeltétele;
- H. mivel a kisebb élelmiszerpazarlás hatékonyabbá tenné a földhasználatot és a vízkészletekkel való gazdálkodást, előnyökkel járna az egész mezőgazdasági ágazat számára világszerte, valamint jelentősen hozzájárulna az alultápláltság elleni küzdelemhez a fejlődő országokban;
- I. mivel az élelmiszer-pazarlás nemcsak etikai, gazdasági, szociális és táplálkozási, hanem egészségügyi és környezeti következményekkel is jár, mivel az óriási mennyiségű el nem fogyasztott élelmiszer nagyban hozzájárul a globális felmelegedéshez, az élelmiszer-hulladékból pedig metán szabadul fel, amely a széndioxidnál 21-szer erősebb üvegházhatású gáz;
- J. mivel a fejlődő országokban minimális a fogyasztók általi élelmiszer-pazarlás; mivel ezekben az országokban az esetlegesen előforduló élelmiszer-pazarlás elsősorban az élelmiszerlánc egészében tetten érhető pénzügyi és technikai korlátoknak tudható be;
- K. mivel az elmúlt, élelmiszer-termelésben bővelkedő évtizedekben Európában és Észak-Amerikában az élelmiszer-pazarlás elleni fellépés nem tartozott a politikai prioritások közé, ami a teljes élelmiszer-ellátási láncban az élelmiszer-pazarlás általános növekedéséhez vezetett; mivel Európában és Észak-Amerikában az élelmiszer-pazarlás elsősorban a kiskereskedelmi és a fogyasztási szakaszban jelentkezik, szemben a fejlődő világgal, ahol a termelés, a betakarítás, a feldolgozás és a szállítás szakaszában fordulnak elő a főbb veszteségek;
- L. mivel a legfrissebb kutatások alapján 1 kilogramm élelmiszer előállítása átlagosan 4,5 kilogramm CO₂ légköri kibocsátásával jár; mivel Európában a mintegy 89 Mt elpazarolt élelmiszer 170 Mt CO₂ kibocsátásával jár éves szinten, amelynek megoszlása a következő: élelmiszeripar (59 Mt CO₂ évente), háztartási fogyasztás (78 Mt CO₂ évente), egyéb (33 Mt CO₂ évente); mivel a 30%-nak megfelelő el nem fogyasztott élelmiszer előállítása 50%-kal több öntözővíz használatát teszi szükségessé, és egy kilogramm marhahús előállításához 5–10 tonna vizet használnak fel;
- M. mivel az élelmezésbiztonságot fenyegető veszélyekkel együtt járnak más, a gazdagabb országokat sújtó problémák is, mint az elhízás, a szív- és érrendszeri betegségek, valamint a túlzott zsír- és fehérjebevitelen alapuló táplálkozáshoz köthető daganatos megbetegedések, olyannyira, hogy világviszonylatban a túlsúlyos személyek száma megegyezik az alultápláltakéval;
- N. mivel a termelési tényezők fokozódó csökkenése ellentétes az Európai Unió élelmiszer-kínálatának növelésére vonatkozó elvárásokkal;
- O. mivel a fejlődő országok részére élelmiszerláncuk hatékonyságának javításához nyújtott támogatás nem csak közvetlenül a helyi gazdaságok és e területek fenntartható növekedésének javára szolgálhat, hanem közvetett módon a világ mezőgazdasági termékeinek kereskedelmi egyensúlyát, valamint a természeti erőforrások újraelosztását is elősegítheti;
- P. mivel a legjobb gyakorlatok európai és nemzetközi szintű cseréje, valamint a fejlődő országoknak biztosított segítségnyújtás kifejezetten fontos az élelmiszer-pazarlás elleni világszintű küzdelemben;
- Q. mivel egyre több tagállam indít kezdeményezéseket, hogy felhívja a közvélemény figyelmét az élelmiszer-pazarlás okaira, következményeire, csökkentésének módjaira, valamint a fenntarthatóság és a szolidaritás elve vezette tudományos és polgári kultúra előmozdítására;

2012. január 19., csütörtök

- R. mivel az élelmiszer-pazarlás az élelmiszerlánc teljes szakaszán tetten érhető, a mezőgazdasági termelési szakasztól a tároláson át a feldolgozásig, a forgalmazásig, a kezelésig és a fogyasztásig;
- S. mivel elsősorban az agrár-élelmiszeripari lánc szereplői felelősek az élelmezésbiztonságért és – adott esetben – az elkerülhető élelmiszer-pazarlás kérdésének kezeléséért;
- T. mivel egyes tagállamok tiltják az élelmiszerek bekerülési költségen aluli értékesítését, és így megfosztják a kiskereskedőket attól a lehetőségtől, hogy a nap végéhez közeledve alacsonyabb áron értékesítsenek addig el nem adott friss élelmiszertermékeket, ezáltal hozzájárulnak az élelmiszerláncban tapasztalható pazarláshoz;
- U. mivel a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló közelmúltban elfogadott rendelet egyértelművé teszi, hogy a „fogyasztható” típusú címkével ellátott élelmiszerek a címkén szereplő dátum lejártát követően veszélyesnek tekintendők;
- V. mivel az élelmiszer-ellátási lánc működésének javításával foglalkozó magas szintű fórum és a fenntartható európai élelmiszer-ipari termeléssel és fogyasztással foglalkozó kerekasztal azon dolgozik, hogy javítsa a hatékonyságot és a fenntarthatóságot az élelmiszerláncban;

1. megjegyzi, hogy az élelmiszer-biztonság az emberiség alapvető joga, amely az egészséges, elegendő, megfelelő és tápláló élelmiszerekhez való hozzáférés, azok rendelkezésre állása, felhasználása és időbeli stabilitása által valósul meg; hangsúlyozza, hogy a világban az élelmiszer-termelés számos tényező függvénye, ideértve a természeti erőforrások korlátozott jellegét is a világ népességének növekedéséhez képest, valamint a társadalom legkiszolgáltatottabb csoportjainak élelmiszerhez való korlátozott hozzáférését;

2. kéri a Tanácsot, a Bizottságot, a tagállamokat és az agrár-élelmiszeripari lánc szereplőit, hogy sürgősen foglalkozzanak a teljes szállítói és fogyasztói lánc mentén mutatkozó élelmiszer-pazarlás problémájával, továbbá dolgozzanak ki iránymutatásokat és támogassák az agrár-élelmiszerlánc hatékonyságának ágazatról ágazatra történő javításával kapcsolatos módszereket, és sürgeti, hogy ezt kezeljék prioritásként az európai politika menetrendjében; ezzel összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy fokozottan hívja fel a figyelmet az élelmiszer-ellátási lánc működésének javításával foglalkozó magas szintű fórum és a fenntartható európai élelmiszer-ipari termeléssel és fogyasztással foglalkozó kerekasztal jelenlegi munkájára, az élelmiszer-pazarlás problémájának kezelésére vonatkozó ajánlások viszonylatában is;

3. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nap mint nap tekintélyes mennyiségű, tökéletesen fogyasztható élelmiszert kezelnek hulladékként, és hogy az élelmiszer-pazarlás környezeti és etikai problémát jelent, illetve gazdasági és társadalmi költségekkel jár, ami mind a vállalkozások, mind a fogyasztók számára kihívást jelent; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy elemezze annak okait és következményeit, hogy Európában évente minden évben a megtermelt élelmiszer 50%-át kidobják, elpazarolják és hulladékként dolgozzák fel, végezzen pontos becslést az élelmiszer-pazarlásról és készítsen erről gazdasági, környezeti, táplálkozási és szociális hatásvizsgálatot; ezenkívül felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki konkrét intézkedéseket az élelmiszer-pazarlás 2025-ig történő felére csökkentése és ugyanakkor a biohulladék termelésének megelőzése érdekében;

4. megjegyzi, hogy az élelmiszer-pazarlásnak különböző okai vannak: a túltermelés, a termék rossz megválasztása (nem megfelelő méret vagy forma), a termék vagy a csomagolás romlása vagy megrongálódása, a forgalmazási előírások (megjelenésbeli problémák vagy csomagolási hibák), valamint nem megfelelő készletgazdálkodás vagy marketingstratégiák;

5. kéri a Bizottságot annak felmérésére, hogy a kényszerítő jellegű hulladékgazdálkodási intézkedések hogyan hatnának az élelmiszer-pazarlásra; javasolja, hogy a „szennyező fizet” elv alapján fogadjanak el kényszerítő jellegű hulladékgazdálkodási intézkedéseket az élelmiszerlánc minden egyes szakaszára vonatkozóan;

2012. január 19., csütörtök

6. úgy véli, hogy az élelmiszer-pazarlás maximális visszaszorítása érdekében az élelmiszer-ellátási lánc valamennyi szereplőjét be kell vonni, és ágazatonként kell kezelni a pazarlás különböző okait; kéri ezért a Bizottságot, hogy az élelmiszerlánc egészét vizsgálja meg annak megállapítása érdekében, hogy melyik élelmiszer-ágazatban fordul elő leginkább az élelmiszer-pazarlás, illetve az milyen megoldásokkal előzhető meg;
7. kéri, hogy a Bizottság működjön együtt a FAO-val, hogy az élelmiszer-pazarlás globális csökkentése érdekében meghatározzák a közös irányvonalakat;
8. megjegyzi, hogy az élelmiszer-pazarlás kérdésével az erőforrás-hatékonyság keretében kell foglalkozni, és felszólítja a Bizottságot, hogy az erőforrás-hatékony Európa elnevezésű kiemelt kezdeményezés keretében indítson az élelmiszer-pazarlásra irányuló egyedi kezdeményezéseket annak érdekében, hogy az élelmiszer-hatékonyság kérdésének és az ezzel kapcsolatos tudatosságnövelésnek legalább akkora figyelmet szenteljenek, mint az energiahatékonyság kérdésének, mivel azok egyformán fontosak a környezet és a jövőnk szempontjából;
9. kéri a Bizottságot, hogy a hulladékokról szóló 2008. évi keretirányelvben ajánlott, a tagállamok által 2014-ig elérendő hulladékmegelőzési célok részeként az egyes tagállamok számára dolgozzon ki az élelmiszer-pazarlás megelőzésére vonatkozó egyedi célokat;
10. úgy véli, hogy elengedhetetlen az élelmiszer-pazarlás csökkentése az élelmiszerlánc egésze mentén, a szántóföldtől egészen a fogyasztó asztaláig; kitart az összehangolt stratégia elfogadásának szükségessége mellett, amelyet uniós és tagállami szinten az élelmiszerlánc hatékonyságának javítására és a tagállamok között az élelmiszer-pazarlás elkerülése érdekében megvalósuló koordináció elmélyítésére irányuló konkrét intézkedések – köztük a bevált gyakorlatok cseréje – követnek; úgy véli, hogy ezt a termelők és a fogyasztók közötti közvetlen kapcsolatok előmozdítása, valamint az élelmiszerlánc lerövidítése révén, valamint az által lehet megvalósítani, hogy az érdekelt feleket felszólítjuk arra, hogy vállaljanak nagyobb felelősséget, és ösztönözzük őket, hogy erősítsék meg a koordinációt a logisztika, a szállítás, a készletgazdálkodás és a csomagolás javítása érdekében;
11. felkéri a Bizottságot, a tagállamokat és az érintett feleket a bevált gyakorlatok cseréjére az illetékes fórumok és platformok – például az EU Retail Forum on Sustainability (az uniós kiskereskedelmi fórum a fenntarthatóságról), a European Food Sustainable Consumption and Production Roundtable (a fenntartható fogyasztás és termelés uniós kerekasztala), a High Level Forum for a Better Functioning Food Supply Chain (magas szintű fórum egy jobban működő élelmiszer-ellátási láncért), „a fenntartható élelmiszer barátai” elnevezésű informális tagállami hálózat és a Consumer Goods Forum (fogyasztási cikkek fóruma) stb. tudását ötvözve;
12. arra kéri a Bizottságot, hogy a fejlesztési politikák kidolgozása során támogassa az élelmiszer-pazarlás csökkentésére irányuló intézkedéseket a teljes agrár-élelmiszeripari lánc mentén a fejlődő országokban, ahol a termelési technikák, a termékek betakarítást követő kezelése, az infrastruktúrák, valamint a feldolgozási és csomagolási eljárások kritikusnak és meg nem felelőnek bizonyulnak; e mezőgazdasági berendezések és infrastruktúrák korszerűsítésének ösztönzését javasolja, a betakarítás utáni veszteségek csökkentése és az élelmiszerek eltarthatóságának növelése érdekében; továbbá úgy véli, hogy az agrár-élelmiszeripari lánc hatékonyságának javítása az élelmiszer-önellátáshoz is hozzájárulhat ezen országokban;
13. szorgalmazza az Unió leghátrányosabb helyzetű polgárainak szánt élelmiszer-ipari termékek szétosztását érintő uniós szintű támogatási intézkedések, az oktatási intézményekben tanuló diákok tejfel és tejtermékekkel történő ellátására irányuló uniós segítségnyújtás és az iskolákban bevezetett, gyümölcsfogyasztást ösztönző programok átírányítását az élelmiszer-pazarlás elkerülése érdekében;
14. megjegyzi, hogy zűrzavar uralkodik az „élelmiszer-pazarlás” és a „biohulladék” kifejezések meghatározása tekintetében; úgy véli, hogy „az élelmiszer-pazarlás” mindennapi jelentése azon élelmiszerek összességére utal, amelyeket gazdasági, esztétikai okokból, vagy a lejárató idő közelsége miatt kislejteznek az agrár-élelmiszeripari láncból, noha még tökéletesen fogyaszthatóak és potenciálisan még emberi fogyasztásra is alkalmasak, és amelyek lehetséges alternatív felhasználás hiányában kislejtezésre és hulladékként való elhelyezésre vannak ítélve, a környezet szempontjából negatív externáliákat, gazdasági költségeket és a vállalkozások számára bevételkiesést okozva;

2012. január 19., csütörtök

15. megjegyzi, hogy Európában az élelmiszer-pazarlásnak nem létezik harmonizált fogalom meghatározása; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot, amelyben meghatározza az élelmiszer-pazarlás tipológiáját, továbbá hogy ebben az összefüggésben dolgozzon ki külön fogalom meghatározást a bioüzemanyagként vagy biohulladékként történő felhasználásra szánt élelmiszer-maradványok tekintetében, amelyek elkülönülnek a hétköznapi élelmiszer-hulladéktól, mivel energetikai felhasználás céljából újrafelhasználásra kerülnek;

16. úgy véli, hogy valamennyi tagállamnak lehetővé kell tennie a kiskereskedők számára, hogy jelentősen – az előállítási ár alá – csökkentsék a friss élelmiszerek árát, ha közel van a termék forgalomba hozhatóságának határideje, annak érdekében, hogy csökkentsék az el nem adott és kidobott élelmiszer mennyiségét, és lehetőséget kínáljanak az alacsonyabb elköltethető jövedelemmel rendelkező fogyasztók számára, hogy kiváló minőségű élelmiszert vásárolhassanak kedvezőbb áron;

17. hangsúlyozni kívánja, hogy a mezőgazdaság jellemzői miatt erőforrás-hatékony, valamint kulcsfontosságú és úttörő szerepet tölthet be az élelmiszer-pazarlás elleni küzdelemben; ennek következtében sürgeti a Bizottságot, hogy a mezőgazdasággal, kereskedelemmel és az élelmiszerek forgalmazásával kapcsolatos új jogalkotási javaslataiba illesszen bele ebbe az irányba mutató ambiciózus intézkedéseket; együttes fellépést vár a kutatással, a tudománnyal, a technológiával, az oktatással, a tanácsadással és a mezőgazdasági innovációval kapcsolatos beruházások területén az élelmiszer-hulladékok csökkentése, valamint a fogyasztók nevelése és ösztönzése érdekében, hogy felelősségteljesebb és tudatosabb viselkedést tanúsítsanak az élelmiszer-pazarlás megelőzése érdekében;

18. úgy véli, hogy különösen a friss gyümölcsök és zöldségfélék méretét és formáját előíró európai vagy nemzeti jogszabályok vagy belső vállalati szabályok szerinti külső minőséggel kapcsolatos követelményekből adódóan sok a szükségtelen selejt, ami növeli az elpazarolt élelmiszer mennyiségét; kéri az érintett feleket, hogy a selejtesnek nyilvánított termékek csökkentése érdekében ismerjék el és magyarázzák meg a nem tökéletes mérettel/alakkal rendelkező mezőgazdasági termékek tápértékét;

19. sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat a hulladékokról szóló keretirányelv (2008/98/EK) 5. cikkének végrehajtásával kapcsolatban, amely meghatározza a melléktermékeket, mivel az uniós jogszabályokban nincs egyértelműen rögzítve, hogy mi a különbség a hulladék és a nem hulladék között, ami akadályozhatja a melléktermékek hatékony felhasználását;

20. felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat, a feldolgozókat és a kiskereskedőket, hogy dolgozzanak ki iránymutatásokat az elkerülhető élelmiszer-hulladékok kérdésének kezelése érdekében, valósítsanak meg nagyobb fokú erőforrás-hatékonyt az élelmiszerlánc azon szakaszában, amelyben érintettek, továbbá folyamatosan törekedjenek a feldolgozás, a csomagolás és a szállítás javítására annak érdekében, hogy csökkentsék a szükségtelen élelmiszer-pazarlást;

21. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a bevált gyakorlatok kölcsönös megosztását és támogassák azokat a tudatosító kampányokat, amelyek felhívják a közvélemény figyelmét az élelmiszerek és mezőgazdasági termékek értékére, az élelmiszer-pazarlás okaira és következményeire, valamint csökkentésének módjaira, ezáltal előmozdítva a fenntarthatóság és a szolidaritás elvei vezette tudományos és polgári kultúra kialakulását; sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék az élelmiszerekkel kapcsolatos oktatás bevezetését az oktatás valamennyi szintjén, beleértve a főiskolákat, például ismertetve az élelmiszerek tárolásának, elkészítésének és kidobásának módjait a megfelelőbb viselkedési formák ösztönzése érdekében; hangsúlyozza, hogy a tömegtájékoztatáson kívül a helyi önkormányzatok és vállalkozások is jelentős szerepet játszanak az állampolgároknak az élelmiszer-pazarlás megelőzésével és csökkentésével kapcsolatos tájékoztatásában és támogatásában;

22. üdvözli a különböző tagállamokban már elindított kezdeményezéseket, melyek célja, hogy helyi szinten összegyűjtsék az eladatlan és kidobott termékeket az élelmiszerlánc minden szakaszában annak érdekében, hogy szétosszák azokat a vásárlóerővel nem bíró, a minimálbér szintje alatti jövedelemmel rendelkező állampolgárok számára; hangsúlyozza az ezzel kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjének fontosságát a tagállamok között, valamint a helyi szintű kezdeményezések fontosságát; hangsúlyozza ebben az értelemben egyrészt az önkéntesek értékes hozzájárulását a termékek osztályozásában és szétosztásában, másrészt a hivatásos szakembereket, akik élelmiszer-pazarlás elleni rendszereket és intézkedéseket alakítanak ki;

2012. január 19., csütörtök

23. felszólítja a kiskereskedőket, hogy vegyenek részt élelmiszer-újraelosztási programokban a vásárlóerővel nem rendelkező polgárok támogatása érdekében, továbbá hajtsanak végre a hamarosan lejáró szavatossági idejű termékek engedményes értékesítését lehetővé tevő intézkedéseket;

24. üdvözli a köz- és magán-szférában, a tudományos körökben és a közösségi ágazatokban működő társaságok és szakmai partnerségek munkáját az összehangolt, európai szintű cselekvési programok megalkotásában és végrehajtásában az élelmiszer-pazarlás elleni küzdelem terén;

25. úgy véli, hogy az élelmiszer-pazarlás csökkenését eredményező módszerekbe való beruházás mérselkelheti az agrár-élelmiszeripari ágazat által elszenvedett veszteségeket, ebből adódóan pedig az élelmiszerek csökkenését eredményezheti, ezáltal lehetőséget biztosítva a szegényebb népeségi csoportok számára az élelmiszerhez való jobb hozzáféréshez; szorgalmazza, hogy a Bizottság határozzon meg olyan eszközöket és intézkedéseket, amelyek ösztönzik az agrár-élelmiszeripari vállalkozások, a nagykereskedelmi piacok, az üzletek, az értékesítési csatornák, a köz-és magánétekezés, az éttermek, valamint a közigazgatás és a civil szervezetek fokozottabb bevonását az élelmiszer-pazarlás elleni gyakorlatokba; ösztönzi az internet és az új technológiák felhasználását erre a célra; ennek kapcsán felhívja a figyelmet egy, az élelmiszerrel kapcsolatos tudományos és innovációs társulás (TIT) létrehozásának fontosságára, amely többek között az élelmiszer-pazarlás megelőzésével foglalkozik; sürgeti a Bizottságot, hogy kérje fel az agrár-élelmiszeripart és az egyéb szereplőket, hogy vállalják fel felelősségüket az élelmiszer-pazarlás problémájának tekintetében, konkrétan azáltal, hogy többféle méretű adagokat kínálnak, és így vegyék fontolóra az ömlesztett áruk palettájának szélesítését, és fokozottabban vegyék figyelembe az egyszemélyes háztartásokat az élelmiszer-pazarlás csökkentése és ezáltal a fogyasztók ökológiai lábnyomának csökkentése érdekében;

26. kéri a tagállamok, hogy dolgozzanak ki az élelmiszer-pazarlás korlátozását célzó gazdasági ösztönzőket;

27. hangsúlyozza, hogy a kidobott élelmiszerek előállításához, csomagolásához és szállításához kapcsolódó üvegházhatású gázok szükségtelen többletkibocsátását jelent; megjegyzi, hogy az élelmiszer-ellátási lánc hatékonyságának az élelmiszer-pazarlás megelőzését és a fogyasztásra alkalmas élelmiszer-hulladék kiküszöbölését célzó javítása kulcsfontosságú lépés az éghajlatváltozás mérséklésének irányába;

28. sürgeti a Bizottságot, hogy vegye fontolóra az étkeztetési és vendéglátói szolgáltatásokkal kapcsolatos közbeszerzési szerződéseket szabályozó szabályok esetleges módosítását annak érdekében, hogy a szerződés odaítélésekor – egyéb egyenlő feltételek mellett – azokat a vállalkozásokat részesítsék előnyben, amelyek garantálják az ellátásba nem került (eladatlan) termékek ingyenes újraelosztását a vásárlóerővel nem rendelkező állampolgárok számára, és amelyek előmozdítják az elpazarolt élelmiszereknek a felhasználási lánc korábbi szintjein való csökkentését célzó konkrét intézkedéseket, előnyben részesítve – például – a fogyasztás helyéhez lehető legközelebb előállított mezőgazdasági és agrár-élelmiszeripari termékeket;

29. felhívja a Bizottságot, hogy mutasson példát és foglalkozzon az uniós intézményeken belül előforduló élelmiszer-pazarlással, valamint sürgősen hozza meg a szükséges intézkedéseket a különféle uniós intézmények étkezdeiben nap mint nap kidobott élelmiszerek rendkívül jelentős mennyiségének csökkentése érdekében;

30. felkéri a Bizottságot, hogy értékelje és ösztönözze az elpazarolt élelmiszereknek az értékesítési lánc korábbi szakaszaiban történő csökkentésére alkalmas intézkedéseket, mint például a kettős („minőségét megőrzi”, illetve „fogyasztásra alkalmas”) címkézés egyértelműsítését, valamint a hamarosan lejáró, vagy sérült termékek engedményes értékesítését; megjegyzi, hogy a csomagolóanyagok optimalizálása és hatékony felhasználása – a termék átfogó környezeti hatásának csökkentése révén – fontos szerepet játszhat az élelmiszer-hulladékok megelőzésében nem utolsósorban környezettudatos terméktervezés révén, amely olyan intézkedéseket foglal magában, mint például a különböző csomagolási méretek – amelyek segítenek a fogyasztóknak abban, hogy a számukra megfelelő mennyiséget vásárolják, és az erőforrások túlzott fogyasztása ellen hatnak –, tanácsadás a termékek tárolásával és felhasználásával kapcsolatban, illetve a csomagolás olyan módon történő kialakítása, hogy az elősegítse a termékek eltarthatóságának és frissességének meghosszabbítását, az élelmiszerek csomagolásához és tartósításához minden esetben olyan megfelelő anyagokat biztosítva, amelyek nem veszélyeztetik az egészséget és az élelmiszerek tartósságát;

2012. január 19., csütörtök

31. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve adjon ki ajánlásokat a hűtési hőmérsékleteket illetően, azon bizonyítékok alapján, melyek szerint a nem megfelelő és nem optimális hőmérséklet miatt az élelmiszerek megromlanak, és ez szükségtelen pazarláshoz vezet; hangsúlyozza, hogy a hőmérsékletszintek az ellátási lánc teljes hosszán történő harmonizálása fokozza a termékek eltarthatóságát és csökkenti az élelmiszer-pazarlást a határokon túra szállított és értékesített termékek esetében;

32. emlékeztet a Bizottság vizsgálatának eredményeire (A fogyasztói öntudat fejlesztése az EU-ban – SEC(2011)0469), amelyek szerint a megkérdezett európaiak 18%-a nem érti a „minőségét megőrzi” kifejezést; kéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fűzzenek magyarázatot a címkéken szereplő dátumokhoz („minőségét megőrzi”, „szavatossági idő” „fogyasztható”), hogy egyrészt csökkentsék az élelmiszer fogyaszthatóságát illető bizonytalanságot, másrészt a fogyasztóknak az élelmiszerek fogyaszthatóságával kapcsolatos megalapozott döntései érdekében pontos tájékoztatást nyújtsanak a fogyasztók számára, konkrétan a tekintetben, hogy a minimális eltarthatósággal kapcsolatos „minőségét megőrzi” felirat a minőségre vonatkozik, míg a „fogyasztható” felirat a termék biztonságos voltára utal; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen közzé felhasználóbarát kézikönyvet a hamarosan lejáró szavatosságú termékek felhasználásáról, így biztosítva az élelmiszer-adományok vagy állati takarmányok biztonságát, az élelmiszerláncra vonatkozó, az érdekeltek által alkalmazott bevált gyakorlatokra építve, többek között például annak érdekében, hogy a kínálatot a kereslettel gyorsabban és hatékonyabban lehessen összehangolni;

33. sürgeti a tagállamokat, hogy ösztönözzék és támogassák a kis- és közepes üzemi, a helyi és regionális piacokhoz és fogyasztáshoz kapcsolódó fenntartható termelés ösztönzésére irányuló kezdeményezéseket; elismeri, hogy a helyi piacok környezeti szempontból fenntarthatóak és hozzájárulnak az elsődleges szektor stabilitásához; kéri, hogy a jövőben a közös agrárpolitika irányozza elő a szükséges finanszírozást az elsődleges szektor stabilitásának előmozdításához, például a közvetlen eladások, a helyi piacok és a rövid vagy nulla kilométeres élelmiszerlánc előmozdítására irányuló valamennyi intézkedés révén;

34. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a helyi kistermelők és termelői csoportok részt vehessenek különösen a gyümölcsök és tejtermékek iskolai fogyasztását előmozdító egyedi programok végrehajtására irányuló közbeszerzési eljárásokban;

35. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy 2014-et nyilvánítsák az élelmiszer-pazarlás elleni küzdelem európai évének, amely kulcsfontosságú kezdeményezés az európai polgárok tájékoztatására és tudatosságuk növelésére, továbbá hogy hívják fel a nemzeti kormányok figyelmét erre a jelentős témára abból a célból, hogy a közeljövőben megfelelő forrásokat irányozzanak elő a közeljövő kihívásainak leküzdésére;

36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az algák elszaporodása elleni küzdelem

P7_TA(2012)0015

Az Európai Parlament 2012. január 19-i nyilatkozata az algák elszaporodása elleni küzdelemről

(2013/C 227 E/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkére, amely kimondja, hogy az Unió környezetpolitikája hozzájárul a környezet minőségének megőrzéséhez, védelméhez és javításához, illetve az emberi egészség védelméhez,

2012. január 19., csütörtök

- tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. mivel az algák elszaporodása a teljes európai partvidéken (La Manche-csatorna, Atlanti-óceán, Északi-tenger, Balti-tenger, Földközi-tenger) tapasztalható a partmenti vizek és folyamtorkolatok eutrofizálódása következtében,
- B. mivel ez a jelenség súlyos károkat okoz a vizek megfelelő ökológiai állapotában, a közegészségügyben és az érintett területek gazdasági dinamizmusában,
- C. mivel erre – a tagállamok határain átnyúló – jelenségre európai, megoldást kell találni,
 1. kéri a Bizottságot, hogy – a 2000/60/EK irányelv keretében – dolgozzon ki egy olyan európai cselekvési tervet az algák elszaporodása ellen, amely a jelenség által érintett szereplők együttműködésén és bevált gyakorlataik egymás közötti cseréjén alapul;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa e nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

(¹) Az aláírók felsorolása a 2012. január 19-i jegyzőkönyv 1. mellékletében kerül kiadásra (P7_PV(2012)01-19(ANN1)).

A Szigetek Egyezményének hivatalos európai kezdeményezésként való létrehozása

P7_TA(2012)0016

Az Európai Parlament 2012. január 19-i nyilatkozata a Szigetek Egyezményének hivatalos európai kezdeményezésként való létrehozásáról

(2013/C 227 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. mivel a szigetek nagymértékben függenek az importált fosszilis tüzelőanyagoktól, így magasabb üzemanyag-költségekkel kell szembenéznük, ugyanakkor lehetőséget nyújtanak a megújuló energiákkal és energiahatékonysági fellépésekkel kapcsolatos kutatásra, szemléltetésre és fejlesztésre,
- B. mivel a szigetek a biológiai sokféleség magas szintje és a sérülékeny ökoszisztémák miatt érzékenyek az éghajlatváltozásra,
- C. mivel a megújuló energiaforrások bőségesen rendelkezésre állnak és fejlesztésük jelentős szerepet játszhat a szigetek állandó strukturális hátrányainak enyhítésében, miközben társadalmi-gazdasági előnyöket biztosít a lakosság számára,
 1. elismerését fejezi ki, amiért az Egyezményt az EU 2020 stratégia célkitűzésein túlmutató szándékkal aláíró közösségek és külső régiók vállalták, hogy a szén-dioxid-kibocsátást saját területükön legalább 20%-kal csökkentik;
 2. felszólítja a Bizottságot, hogy az EU célkitűzései fenntarthatóságának megvalósítása érdekében továbbra is támogassa az európai szigeti közösségeket;

2012. január 19., csütörtök

3. ragaszkodik ahhoz, hogy az uniós keretprogramok és politikai szövegek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikkével összhangban tartalmazzanak a szigeteken megvalósítható fenntarthatóságra vonatkozó egyedi és kifejezett utalásokat;
4. ragaszkodik ahhoz, hogy valamennyi sziget számára teremtsenek az Egyezmény betartására és a szigetek hálózatépítésében való részvételre vonatkozó ösztönzőket;
5. hangsúlyozza, hogy az egyezményi folyamat működésének támogatása érdekében a Polgármesterek Szövetsége, az „intelligens városok” és egyéb hasonló uniós kezdeményezések mintájára mozgósítani kell a megfelelő pénzügyi forrásokat;
6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa e nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt a Bizottságnak.

⁽¹⁾ Az aláírók felsorolása a 2012. január 19-i jegyzőkönyv 2. mellékletében kerül kiadásra (P7_PV(2012)01-19(ANN2)).

2012. január 18., szerda

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Az állandó bizottságok tagjainak létszáma

P7_TA(2012)0001

Az Európai Parlament 2012. január 18-i határozata az állandó bizottságok létszámáról

(2013/C 227 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Elnökök Értekezlete javaslatára,
 - tekintettel az állandó parlamenti bizottságok számszerű összetételéről szóló 2009. július 15-i ⁽¹⁾ és 2011. december 14-i ⁽²⁾ határozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 183. cikkére,
1. úgy határoz, hogy az alábbiak szerint módosítja a parlamenti bizottságok taglétszámát:

Külügyi Bizottság: 76 tag

Fejlesztési Bizottság: 30 tag

Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság: 31 tag

Költségvetési Bizottság: 43 tag

Költségvetési Ellenőrző Bizottság: 30 tag

Gazdasági és Monetáris Bizottság: 48 tag

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság: 49 tag

Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság: 69 tag

Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság: 61 tag

Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság: 41 tag

⁽¹⁾ HL C 224. E, 2010.8.19., 34. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0570.

2012. január 18., szerda

Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság: 47 tag

Regionális Fejlesztési Bizottság: 50 tag

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság: 44 tag

Halászati Bizottság: 25 tag

Kulturális és Oktatási Bizottság: 31 tag

Jogi Bizottság: 25 tag

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság: 60 tag

Alkotmányügyi Bizottság: 24 tag

Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság: 35 tag

Petíciós Bizottság: 35 tag,

úgy határoz továbbá, hogy az alábbiak szerint módosítja a parlamenti albizottságok taglétszámát:

Emberi Jogi Albizottság: 31 tag

Biztonság- és Védelempolitikai Albizottság: 31 tag;

2. hivatkozással az Elnökök Értekezletének a bizottsági elnökségek összetételével kapcsolatos, 2009. július 9-i határozatára, úgy határoz, hogy a bizottsági elnökségek legfeljebb négy alelnökből állhatnak;
 3. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2012. január 19., csütörtök

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Közösségi Vízumkódex*I**

P7_TA(2012)0003

Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0516 – C7-0226/2011 – 2011/0223(COD))

(2013/C 227 E/09)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0516),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0226/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2011. december 12-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0441/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2012. január 19., csütörtök

P7_TC1-COD(2011)0223

Az Európai Parlament állásponjtja, amely első olvasatban 2012. január 19-én került elfogadásra a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló 810/2009/EK rendelet módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament állásponjtja megegyezik a végleges jogalkotási aktsussal, 154/2012/EU rendelet.)

Az EU és Grúzia közötti megállapodás a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek oltalmáról ***

P7_TA(2012)0004

Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Grúzia közötti, a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (09737/2011 – C7-0202/2011 – 2011/0090(NLE))

(2013/C 227 E/10)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (09737/2011),
 - tekintettel az Európai Unió és Grúzia között létrejött, a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló megállapodásra (09738/2011),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével és a 218. cikk (6) bekezdés második albekezdése a) pontjának v. alpontjával, valamint a 218. cikk (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0202/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0450/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament állásponjtját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Grúzia kormányának és parlamentjének.

2012. január 19., csütörtök

Az EU csatlakozása az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának 29. sz. előírásához ***

P7_TA(2012)0005

Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Uniónak az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) a járműveknek a haszongépjárművek vezetőfülkéjében ülő személyek védelme tekintetében történő jóváhagyására vonatkozó egységes rendelkezésekről szóló 29. sz. előírásához való csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (13894/2011 – C7-0303/2011 – 2011/0191(NLE))

(2013/C 227 E/11)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (13894/2011),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Közösségnek az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának a kerekes járművekre és az azokba szerelhető, illetve az azokon használható berendezésekre és tartozékokra vonatkozó egységes műszaki előírások elfogadásáról, valamint az ezen előírások alapján kibocsátott jóváhagyások kölcsönös elismerésének feltételeiről szóló megállapodásához („1958. évi felülvizsgált megállapodás”) való csatlakozásáról szóló 1997. november 27-i 97/836/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ 4. cikke (2) bekezdése második franciabekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0303/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0005/2012),
1. egyetért a tanácsi határozatra irányuló tervezettel;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

⁽¹⁾ HL L 346., 1997.12.17., 78. o.

A gyalogosok biztonsága és a világító diódás (LED-es) fényforrások ***

P7_TA(2012)0006

Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának a gyalogosok biztonságáról szóló előírás-tervezetével és az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának a világító diódás (LED-es) fényforrásokról szóló előírás-tervezetével kapcsolatos európai uniós álláspontról szóló tanácsi határozattervezetről (13895/2011 – C7-0302/2011 – 2011/0188(NLE))

(2013/C 227 E/12)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (13895/2011),

2012. január 19., csütörtök

- tekintettel az Európai Közösségnek az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának a kerekas járművekre és az azokba szerelhető, illetve az azokon használható berendezésekre és tartozékokra vonatkozó egységes műszaki előírások elfogadásáról, valamint az ezen előírások alapján kibocsátott jóváhagyások kölcsönös elismerésének feltételeiről szóló megállapodásához („1958. évi felülvizsgált megállapodás”) való csatlakozásáról szóló 1997. november 27-i 97/836/EK tanácsi határozat 4. cikke (2) bekezdésének második franciabekezdésével összhangban a Tanács által benyújtott egyetértés iránti kérelemre ⁽¹⁾ (C7-0302/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0004/2012),
1. egyetért a Tanács határozattervezetével,
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

(¹) HL L 346., 1997.12.17., 78. o.

Az EU és az Indonéz Köztársaság közötti megállapodás a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről ***

P7_TA(2012)0007

Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Indonéz Köztársaság között a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (13238/2011 – C7-0242/2011 – 2010/0132(NLE))

(2013/C 227 E/13)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (13238/2011),
 - tekintettel az Európai Unió és az Indonéz Köztársaság kormánya között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodásra (10843/3/2010),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0242/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A7-0448/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Indonéz Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2012. január 19., csütörtök

Az Európai Unió és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet közötti együttműködési megállapodás ***

P7_TA(2012)0008

Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet közötti megerősített együttműködési keret biztosításáról szóló együttműködési megállapodás megkötéséről és az ahhoz kapcsolódó eljárási szabályok megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (09138/2011 – C7-0163/2011 – 2011/0050(NLE))

(2013/C 227 E/14)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (09138/2011),
 - tekintettel az Európai Unió és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet közötti együttműködési megállapodásra (07702/2011),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével, 218. cikkének (6) bekezdése második albekezdése a) pontjával, 218. cikke (7) bekezdésével, valamint 218. cikke (8) bekezdése első albekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0163/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A7-0391/2011),
1. egyetért az együttműködési megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa állásfoglalását a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetnek.

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai ***II

P7_TA(2012)0009

Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (átdolgozás) (07906/2/2011 – C7-0250/2011 – 2008/0241(COD))

(2013/C 227 E/15)

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (07906/2/2011 – C7-0250/2011),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. június 11-i véleményére ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 306., 2009.12.16., 39. o.

2012. január 19., csütörtök

- tekintettel a Régiók Bizottsága 2009. december 4-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2008)0810) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2011. december 21-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (8) bekezdésének a) pontjával összhangban,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 66. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0334/2011),
 1. elfogadja második olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatot;
 3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatait;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 141., 2010.5.29., 55. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, 2011.2.3., P7_TA(2011)0037.

P7_TC2-COD(2008)0241

Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2012. január 19-én került elfogadásra az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2012/19/EU irányelv.)

2012. január 19., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ**Az Európai Parlament nyilatkozata a végrehajtási jogi aktusok alkalmazásáról**

Az Európai Parlament kijelenti, hogy ezen irányelv felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal és végrehajtási jogi aktusokkal kapcsolatos rendelkezései kényes kompromisszum eredményei, amely bizonyos esetekben eltér a Parlament első olvasatban kialakított álláspontjától. A második olvasatban történő megállapodás érdekében az Európai Parlament ezért bizonyos meghatározott esetekben elfogadta a végrehajtási jogi aktusokat a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok helyett. Hangsúlyozza azonban, hogy e rendelkezések nem tekinthetők vagy használhatók fel precedensként hasonló helyzetek jövőbeli jogalkotási aktusokban történő szabályozására.

A Bizottság nyilatkozata a termékek kialakításáról (az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv 4. cikke)

A környezetbarát tervezésre irányuló intézkedések elősegíthetik az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv céljainak az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemtervével (COM(2011)0571) összhangban történő megvalósítását. Amennyiben és amikor a Bizottság a 2009/125/EK irányelv értelmében az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv hatálya alá is tartozó termékekkel kapcsolatos új végrehajtási intézkedéseket vezet be, vagy felülvizsgálja azokat, figyelembe veszi a 2009/125/EK irányelv 1. mellékletének 1. pontjában foglalt, újrafelhasználásra és újrafeldolgozásra vonatkozó paramétereket és értékeli az ilyen termékek újrafelhasználásával, könnyű szétszerelhetőségével és újrafeldolgozásával kapcsolatos előírások bevezetésének megvalósíthatóságát.

A Bizottság nyilatkozata a begyűjtési célkitűzésektől való egyedi eltérésekről (az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv 7. cikke)

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv 7. cikkének (4) bekezdése átmeneti rendelkezések elfogadásának lehetőségéről rendelkezik a tagállamok számára az említett cikkben meghatározott begyűjtési célkitűzések sajátos körülmények miatti megvalósításával kapcsolatosak nehézségek kiküszöbölésére. A Bizottság hangsúlyozza, hogy az irányelvben megállapított magas begyűjtési célkitűzések fontosak az erőforrás-hatékony Európa megvalósítása érdekében, és hogy az átmeneti rendelkezések csak kivételes körülmények esetén alkalmazhatók. A felmerülő nehézségeknek és az ezek alapját képező sajátos körülményeknek objektívnak, megfelelően dokumentálnak és ellenőrizhetőnek kell lenniük.

A biocid termékek forgalomba hozatala és felhasználása *II**

P7_TA(2012)0010

Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása a biocid termékek piaci hozzáférhetőségének biztosításáról és felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról (05032/2/2011 – C7-0251/2011 – 2009/0076(COD))

(2013/C 227 E/16)

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (05032/2/2011 – C7-0251/2011),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. február 17-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽²⁾ (COM(2009)0267),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2011. november 23-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (8) bekezdésének a) pontjával összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 66. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0336/2011),

⁽¹⁾ HL C 347., 2010.12.18., 62. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, 2010.9.22., P7_TA(2010)0333.

2012. január 19., csütörtök

1. elfogadja második olvasatban az alábbi álláspontot;
2. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelte nyilatkozatot;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC2-COD(2009)0076

Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2012. január 19-én került elfogadásra a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 528/2012/EU rendelet.)

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Parlament nyilatkozata a biocid termékek forgalomba hozataláról és felhasználásáról

Az Európai Parlament kijelenti, hogy ezen irányelv felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal és végrehajtási jogi aktusokkal kapcsolatos rendelkezései kényes kompromisszum eredményei, amely bizonyos esetekben eltér a Parlament első olvasatban kialakított álláspontjától. A második olvasatban történő megállapodás érdekében az Európai Parlament ezért bizonyos meghatározott esetekben elfogadta a végrehajtási jogi aktusokat a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok helyett. Hangsúlyozza azonban, hogy e rendelkezések nem tekinthetők vagy használhatók fel precedensként hasonló helyzetek jövőbeli jogalkotási aktusokban történő szabályozására.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2013/C 227 E/10	Az EU és Grúzia közötti megállapodás a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek oltalmáról *** Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és Grúzia közötti, a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (09737/2011 – C7-0202/2011 – 2011/0090(NLE))	38
2013/C 227 E/11	Az EU csatlakozása az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának 29. sz. előírásához *** Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Uniónak az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ-EGB) a járműveknek a haszongépjárművek vezetőfülkéjében ülő személyek védelme tekintetében történő jóváhagyására vonatkozó egységes rendelkezésekről szóló 29. sz. előírásához való csatlakozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (13894/2011 – C7-0303/2011 – 2011/0191(NLE))	39
2013/C 227 E/12	A gyalogosok biztonsága és a világító diódás (LED-es) fényforrások *** Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának a gyalogosok biztonságáról szóló előírás-tervezetével és az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának a világító diódás (LED-es) fényforrásokról szóló előírás-tervezetével kapcsolatos európai uniós álláspontról szóló tanácsi határozattervezetről (13895/2011 – C7-0302/2011 – 2011/0188(NLE))	39
2013/C 227 E/13	Az EU és az Indonéz Köztársaság közötti megállapodás a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről *** Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és az Indonéz Köztársaság között a légi közlekedés bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (13238/2011 – C7-0242/2011 – 2010/0132(NLE))	40
2013/C 227 E/14	Az Európai Unió és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet közötti együttműködési megállapodás *** Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet közötti megerősített együttműködési keret biztosításáról szóló együttműködési megállapodás megkötéséről és az ahhoz kapcsolódó eljárási szabályok megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (09138/2011 – C7-0163/2011 – 2011/0050(NLE))	41
2013/C 227 E/15	Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai ***II Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (átdolgozás) (07906/2/2011 – C7-0250/2011 – 2008/0241(COD))	41
	P7_TC2-COD(2008)0241 Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2012. január 19-én került elfogadásra az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	42
	MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ	43
2013/C 227 E/16	A biocid termékek forgalomba hozatala és felhasználása ***II Az Európai Parlament 2012. január 19-i jogalkotási állásfoglalása a biocid termékek piaci hozzáférhetőségének biztosításáról és felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács első olvasatban kialakított álláspontjáról (05032/2/2011 – C7-0251/2011 – 2009/0076(COD))	43
	P7_TC2-COD(2009)0076 Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2012. január 19-én került elfogadásra a biocid termékek forgalmazásáról és felhasználásáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	44
	MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ	44

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

Az EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU